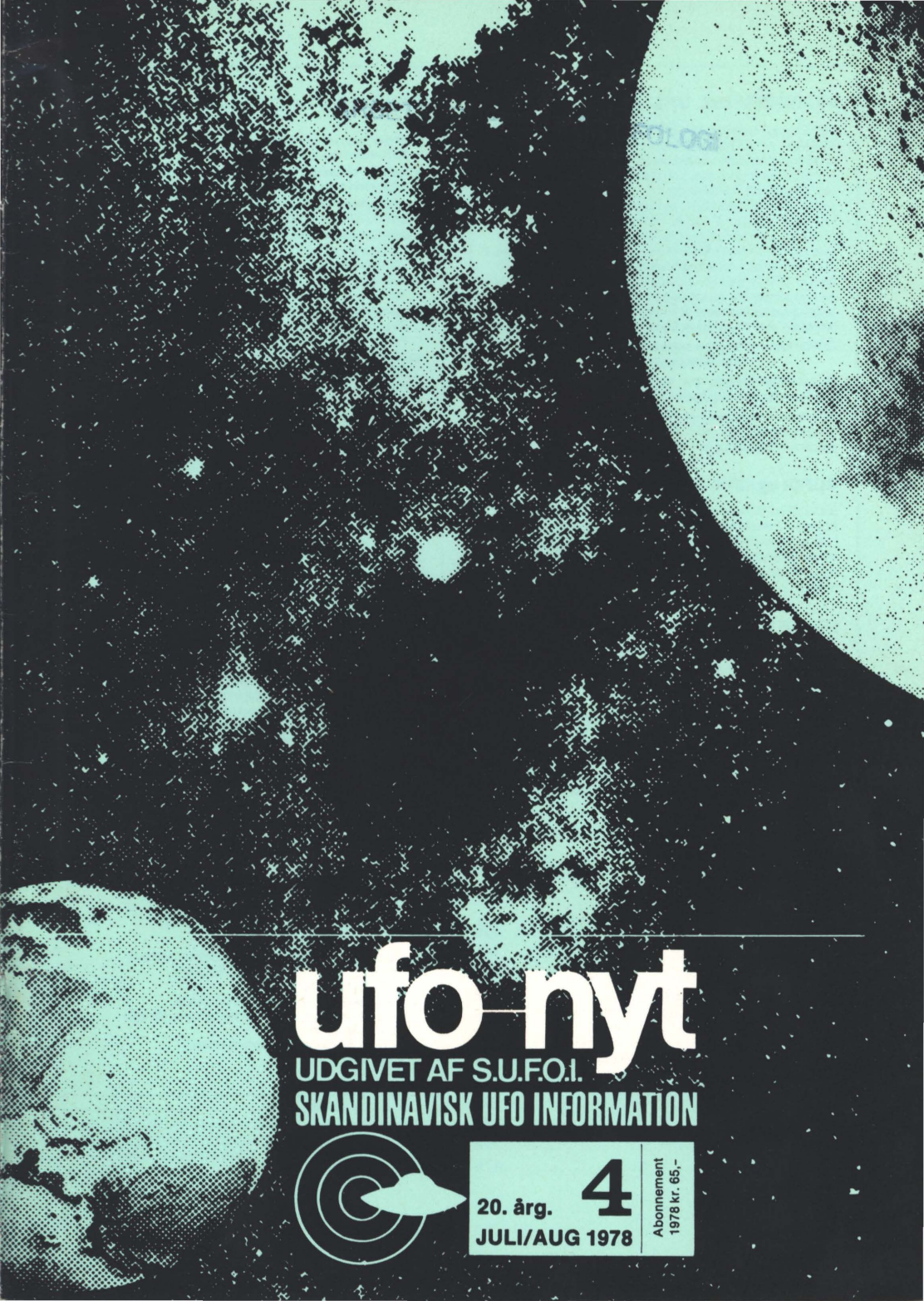

ufo nyt

UDGIVET AF S.U.F.O.I.
SKANDINAVISK UFO INFORMATION

20. årg.

4

JULI/AUG 1978

Abonnement
1978 kr. 65,-

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

SUFOLi er en forening, der har til formål at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af observationsberetninger samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.

Det er SUFOLi's opfattelse, at de mange observationsberetninger udgør et vigtigt videnskabeligt forskningsgrundlag. Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOLi ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

Ved et UFO forstås vi: »Et uidentificeret flyvende objekt, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse foretaget af kompetente forskere ikke kan forklares som værende et kendt, naturligt fænomen.«

SUFOLi ledes af **Repræsentantskabet og Forretningsudvalget**

Forretningsudvalget, der vælges af repræsentantskabet, forestår den daglige ledelse af SUFOLi.

Repræsentantskabet består af forretningsudvalget samt 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

SUFOLi og »UFO-NYT«

De i »UFO-NYT« offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at SUFOLi nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. Red.

FORRETNINGSUDVALGET

De med * mærkede repræsentantskabsmedlemmer er tillige indvalgt som medlemmer af forretningsudvalget.

Abonnement bestilles lettest ved at indbetale medlemskontingentet (d.kr. 65,00 for året 1978) til Regnskabskontoret gironr. 9 11 77 25; det kan også bestilles på ethvert postkontor samt hos landpostbudet. Adresseændringer etc. bedes hurtigst muligt meddelt til SUFOLi's Ekspedition, da denne fremgangsmåde har vist sig at give færrest fejl.

INDEHOLDER bl.a.:

Ingen er fuldkommen, men	139
Arica-sagen	145
Fotos fra Japan	150
UFO-rapporter, Danmark	152
Stikordsregister, UFO-NYT 1977, midtersiderne	
Scandi-rapport	157
Hvad var nu det med Jorma Viita?	161
FOTA & orientering	165
Teori og tanker	167
Rumfarts-notitser	170
Boganmeldelser	174
UFO-Kongres 1978	179

REPRÆSENTANTSKABET - UFO-NYT

SUFOLi's formand: Fl. Ahrenkiel*, Holmevænget 5, 2970 Hørsholm, tlf. (02) 86 92 70.

Ansvarshav. redaktør: Iver O. Kjems*, Lunagervej 23, 2650 Hvidovre, tlf. (01) 78 36 13.

Redaktionssekretær: Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg, tlf. (09) 21 39 46.

Redaktionssekretær: Henrik Pedersen*.

La Courvej 14³, 6
2000 København F.

Sekretariat: Karen M. Linneballe, Margrethevej 11, 2960 Rungsted Kyst, tlf. (02) 57 07 36.

EKSPEDITION og REGNSKAB: (giro 9 11 77 25)
Skandinavisk UFO Information - SUFOLi,
Postbox 6, 2820 Gentofte.

SUFOLi's RAPPORTCENTRAL - SKANDINAVIEN-KONTAKT: Carsten Hedegaard Pedersen*, Mørkelmosvej 10, 2980 Kokkedal, tlf. (09) 21 38 46.

Projektmedarbejder: Xavier P. Madsen*, Bakkehave 8, 2970 Hørsholm.

DATAKONSULENT: Per Andersen,
Lottesvej 15, st., 8220 Brabrand, tlf. (06) 15 42 56.

FOTA - Forskningsteknisk afdeling: B. Aalberg,
Flintemosevej 19, 4731 Brandelev.

SUFOLi's EFTERFORSKNINGSAFDELING -

Repræsentant for Lolland-Falster:

Ole Henningsen, Duegård, Nakskovvej 5,
4920 Sølsted, tlf. (03) 94 11 69.

INFORMATIONSAFDELINGEN: Peter A. Hansen,
Erica-parken 12, 2820 Gentofte, tlf. (01) 67 08 93.

SUFOLi's FOREDRAGSAFDELING: Erling Jensen,
Ingstrup Allé 35, 2770 Kastrup, tlf. (01) 51 11 41.

SUFOLi's ARKIV og UDKLIPSCENTRAL:

Niels Chr. Krag, Skanderupvej 6,
2610 Rødovre, tlf. (01) 70 90 86.

SUFOLi's DUPLIK: Jens Mikkelsen, Brovej 2,
Slots Bjergby pr. 4200 Slagelse, tlf. (03) 58 41 74.

SUFOLi's ALARMERINGSCENTRAL:

Repræsentant for Midtjylland (8000-området):

Ole J. Knudsen, Vestre Ringgade 208, 5. tv.,
8000 Århus C, tlf. (06) 19 88 90.

Repræsentant for Midtjylland (7000-området):

Bent Eriksen, Avlsbrugervej 23, 2. tv.,
7000 Fredericia, tlf. (05) 92 00 81.

Repræsentant for Nordjylland: Torben Birkeholm,
Absalonsgade 3, st. tv., 9000 Aalborg,
tlf. (08) 16 33 19.

Repræsentant for Sønderjylland:

Kai E. Møller, Østergade 17, Felsted,
6200 Aabenraa, tlf. (04) 68 51 50.

Repræsentanter for Fyn: Jytte Pedersen,

Tellerupvej 44, 5591 Gelsted, tlf. (09) 49 15 16.

Jens Henrik Glintborg, Skibhusvej 61 B,
5000 Odense C, tlf. (09) 11 91 58.

Repræsentant for Vestsjælland: Ebbe Truelsen,

Miltoften 2, Madslunde, 4200 Slagelse,
tlf. (03) 56 61 22.

Repræsentant for Norge: Finn W. Kalvik,

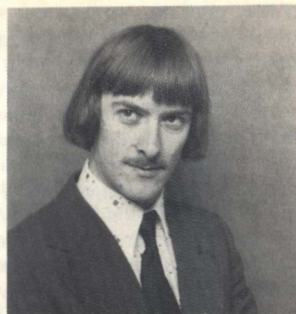
Arm. Hansensvei 11, N - 5030 Landås, Norge,
tlf. (05) 28 01 26.

Norsk UFO Center, Rapportcentral,
tlf. (05) 28 01 26.

Enhver offentliggørelse af materiale fra UFO-NYT må kun ske efter forudgående skriftlig tilladelse fra redaktionen.
SUFOLi Reg. nr. 3148/3149.

Ingen er fuldkommen, men . . .

af Ole J. Knudsen

I forbindelse med arbejdet som leder af Alarmeringscentralen kommer man naturligvis til at tale med mange mennesker, og somme tider kan det sætte nogle tanker i gang. For nylig spurgte et af SUFOIs medlemmer mig om ikke folk følte sig affærdiget når man forklarede deres rapporter som noget »naturligt«. Jeg måtte delvis give vedkommende ret, og det fik mig til at tænke over om læserne ikke ville være interesseret i at vide hvordan vi skiller »fårene fra bukkene« i UFO-rapportmæssig forstand.

Det skal siges med det samme, at vi ikke har en fast og ufravigelig kurs som vi følger slavisk, ja faktisk tror jeg ikke vi i SUFOI nogen sinde har forsøgt at nå frem til hvilke rapporttyper vi regner for »gode«, og hvilke er mindre gode. Det er selvfølgelig beklageligt, og det har blandt andet givet sig udtryk i, tror jeg, at man tydeligt kan se hvornår der er skiftet mandskab i Rapport- og Alarmeringscentralerne. Stedet, hvor det ses er rapporterne. Stort set tror jeg, man kan sige, at udviklingen er gået i retning af større og større skepsis, og jeg mener det er den rigtige vej.

En typisk rapport starter med en opringning til Alarmcentralen mellem klokken 22 og 24 en stjerneklar aften. Men det er der allerede sagt to ting: »UFOer« ses for det meste når det er klart vejr, hvilket sammen med tidspunktet angiver at det for det meste drejer sig om »natte-lys« set på stor afstand (var de tættere på, ville de også kunne ses i overskyet vejr, hvis der da ikke er forhold i UFOernes natur som forhindrer optræden under de vejrforhold). På det tidspunkt hvor observatøren ringer er rapporten gerne 5-10 minutter gammel, nemlig den tid det tager for rapportøren at finde frem til det rigtige telefonnummer i en gammel avis eller et blad. Desværre er medlemmer af alarmkæden ikke meget hurtigere, selv om de burde kende

proceduren, eller i hvert fald vide hvor nummeret står. Det hænder at objektet trods dette stadig står på himlen, og under alle omstændigheder er kunsten nu at få så mange oplysninger listet ud af observatøren som muligt. Navn, adresse og telefonnummer er vigtige af hensyn til en eventuel videre efterforskning af rapporten, og jeg følger med de stakkels mennesker som passer redningskorpsenes alarmtelefoner. Også jeg har oplevet opringninger som denne: »Det er Hansen, X-by. Der er et UFO!«. Hvor henne? »Oppe på himlen«. Ja, men i hvilken retning? »Ude over haven« - bang, røret lagt på, og så

Figur 1. Notitsen i Aarhus Stiftstidende d. 9.4.

UFO over Århus

Der har tilsyneladende været et mystisk flyvende objekt på himlen over Vejby-Risskov fredag aften mellem kl. 21 og 22. Skandinavisk UFO Information i Århus på tlf. 19 88 90 vil gerne høre fra eventuelle observatører. Det oplyses, at objektet i første omgang blev opfattet som en stjerne - men det var det ikke. Lignende observationer blev gjort i Rødovre og Støvring samme aften.

sidder man og ved ikke om man skal le eller græde. Lykkes det alligevel at få oplysninger om tider, retninger, udseende og flyvemåde er det så op til mig hvad der videre skal foretages.

Det er min erfaring at de fleste menneskers kendskab til selv de mest elementære himmel-fænomener er yderst ringe, men med omhu og øvelse kan man alligevel få ret gode oplysninger frem via en telefon. På grundlag af disse viser de allerfleste stillestående eller langsomt bevægende objekter sig at være stjerner eller planeter, og det kan opklares ved lidt jongleren med et stjernekort og nogle tabeller, eventuelt, hvis retningsangivelsen er usikker ved at gå ud for at se i den pågældende retning. HUSKE-REGEL: Stjerner og planeter bevæger sig altid mod højre set fra Danmark, og altid så langsomt at det kun kan ses i løbet af nogle minutter hvis man har et fast sigtepunkt.

Viser fænomenet hurtig bevægelse og ingen kursændringer er det almindeligvis stjerneskud eller meteorer. Disse ses som glimt, striber eller hurtigt bevægende lyspunkter i alle farver.

Det er naturligvis en skønssag at vurdere en sådan observation. Det er helt umuligt for observatøren at vurdere afstanden til et lyspunkt hvis størrelse og lysstyrke man ikke kender, men alligevel kommer mange med vurderinger af højde og hastigheder. Jeg har gjort det til et princip i nattelyssager aldrig at tage disse oplysninger for gode varer, med mindre der ligger målinger eller matematiske beregninger (krydspejlinger) til grund.

Så er der mellemgruppen, de nattelys som bruger mellem 1 og 10 minutter til at passere himlen ifølge observatøren. De fleste mennesker overdriver observationstider stærkt, og desværre er det kun få som tænker på at se på uret eller tælle eller lignende. Der er to hovedkilder til sådanne observationer: Satellitter og fly. Under visse forhold ligner observationer af disse hinanden meget, men generelt er satellitter langsomme, så langsomme at man ikke »på fri hånd« kan se om de bevæger sig i en jævn bue over himlen. Mangen en satellit har af den grund fået skyld for at stoppe op eller slå små

Figur 2. Bemærk stjernen øverst til højre. Eksponeringstid ukendt, men maksimalt 60 sekunder.

sving til siden.

Moderne fly ser højst forskellige ud, og der er stof til en hel artikel alene i flytypernes lysføring, men som hovedregel kan siges at der kun kan forekomme hvide konstante og blinkende, røde konstante og blinkende og grønne konstante lys. Mange tror at fly kan høres når de kan ses, men dette er helt forkert. For eksempel kan landings- eller vingelysene på et fly ses på 50-100 kilometers afstand og stadig være stærkere end Venus, og på den afstand er både lyden og de røde eller grønne lys »druknede«.

Det var en kort gennemgang af de hyppigst forekommende rapporter. I tilfælde hvor jeg har mistanke om fly ringer jeg til Flyvetaktisk Kommando i Karup eller til Luftkontrol-tjenesten i Kastrup ved København, og her får man altid en venlig behandling og et ærligt svar, så vidt jeg da kan vurdere. For en sikkerheds skyld sender jeg almindeligvis et eller flere medlemmer af alarmkæden ud for at observere samtidig, for ikke at miste kontakten med fænomenet.

Lykkes det ikke at identificere objektet på denne måde (men det gør det i 9 ud af 10 tilfælde) beder jeg via PR-afdelingen eller ved en personlig henvendelse pressen om hjælp i form af efterlysning efter vidner til observationen. Der kommer næsten altid flere oplysninger frem på denne måde, og for det meste er der så nok oplysninger til at identificere fænomenet. I den periode, jeg har haft med alarmkæden at gøre, har der været alarmer, hvor objekterne er forblevet uidentificerede, men de kan tælles på en hånd.

Med det er vi så tilbage ved læserens spørgsmål. Jeg tæller ikke op hvordan rapportøren reagerer på opklaringen af en sag (måske burde man gøre det), Men det er mit indtryk at langt de fleste bliver glade når det viser sig at der er en forklaring på det, de har set.

De fleste som ringer er lidt generte og undskyldende, og mange forsikrer at de »ellers ikke tror på disse her flyvende tallerkener«, men nu så de noget, og så mente de da at når vi nu var interesserede i at få det at vide, så kunne de

Figur 3. Filmen er for begge fotos Fujii, 400 ASA/27 DIN.

da godt ringe. Det er den almindelige indstilling. Mange er også bange for at nævne navn og adresse, men alle bliver forsikret om at vi respekterer anonymiteten hvis det ønskes. Disse rapportører er for det meste nemme at få gode data fra, og selv om de måske ikke selv er i stand til at redegøre for hændelsen i alle detaljer, er de åbne og villige til at svare, når blot man stiller de rigtige spørgsmål. Kan man så forklare observationen ander rapportøren lettet op, enten fordi vedkommende så har en forklaring på et interessant fænomen (og jeg giver gerne en lille »forelæsning« med i købet, hvis det lyder som om observatøren vil vide mere) eller også fordi man er sluppet for at måtte fortælle andre at man har set noget som man egentlig ikke tror på. Og her skal vi huske at UFOer desværre stadig i de flestes bevidsthed er synonyme med fremmede rumskibe.

Så er der en mellemgruppe af observatører, dels de, som selv har fundet forklaringen og som vil fortælle mig den, og dem får man altid en interessant samtale med – det er nemlig gerne positivt-skeptiske mennesker som bliver glade når de hører at SUFOI ikke (mere) holder på rumskibshypotesen; og dels UFO interesserede som ringer fordi de har set noget, som de finder mærkeligt, og som de gerne vil have en forklaring på. Disse er for det meste tilfredse med en forklaring når den kan gives, og kan der ikke gives nogen forklaring, ja så har man oplevet det, og så vil man gerne udfylde et rapportskema også.

Endelig er der så de utilfredse og de som føler sig affærdiget. En kategori er »de okkulte ældre damer af begge køn« som en af dansk UFOlogis veteraner kalder dem. Det er mennesker som i mange år har drømt om at få en observation. De bliver så enten rasende eller dybt skuffede når man fortæller dem at det var en ganske geme satellit, de så.

Jeg er ked af at skuffe folk, men her må Sandheden med stort S gå forud efter min mening. Derimod er jeg ikke ked af at gøre folk rasende. Faktisk så er det, med skam at melde, mig en fornøjelse at forsøge at fragte den slags mennesker lidt af illusionerne om vore rumbrødre. At det så en gang imellem koster en abonnent til UFO-NYT må man jo beklage! Jeg forsøger at følge det princip som i filosofien kaldes Occams Rasekniv, og det går i korthed ud på at når man har valgt imellem to hypoteser til forklaring af et sæt data (her en observa-

tion) så skal man vælge den hypotese som kræver færrest nye antagelser, man kunne sige den »naturligste«. Det betyder så at nogle måske kan føle sig affærdigede, forstået på den måde at jeg, som ikke har haft observationen, tillader mig at komme med en forklaring som sætter spørgsmålstegn ved observatørens nøjagtighed, eller som fortolker nogle af observatørens data anderledes. Først skal siges at jeg aldrig kunne finde på at gøre sådanne grimme ting, hvis observationen forelå i form af sikre målte data, men som det foregående antyder er dette meget sjældent tilfældet, og så sætter jeg min egen erfaring og viden op mod observatørens. Det giver gnister, især når man har at gøre med »troende«. Disse er desværre ofte de dårligste observatører, fordi de er mest interesserede i at få bekræftet deres egne ideer; fordi de har læst en mængde rapporter, og derfor ofte rapporterer om et fænomen som de har hørt, det skal se ud, i stedet for kun at rapportere det, som faktisk ses; og endelig fordi jeg snyder observatøren for den »fjer i hatten« en UFO-observation er »mellem venner«.

Givetvis bevirker denne »politik« (eller indskrænkethed) fra min side at vi mister en del rapporter fra fornærmede som måske ser noget senere, eller at vi simpelthen mister observationer af »ægte« UFOer, fordi de minder mere eller mindre om noget kendt, men jeg trøster mig med de ord en anden af veteranerne sagde en gang: »hellere tabe en tallerken på gulvet end få en forker med i stabelen«.

Jeg kunne have lyst til at give et eksempel på mine metoder til almindelig applaus eller for dømmelse:

Fredag den 7. april 1978 indløb der en alarm hertil fra en af alarmkædens folk i Århus om et kraftigt-lysende hvidt objekt over byen. Jeg var ikke hjemme, og der blev derfor henvist til et af repræsentantskabsmedlemmerne, som rådede observatøren til at »forsøge at komme ind under objektet« – det er nemlig hyppigt sådan, at et eller andet som ses lavt over horisonten som noget uforklarligt, er ganske normalt for den observatør som står under fænomenet, og derfor får vi ingen rapport fra den, som faktisk bedst er i stand til at identificere fænomenet, men som ikke finder det besynderligt.

Observatøren tog bil og fotoudstyr og optog forfølgelsen, dog uden resultat, men han havde fornemmelsen af at være kommet nærmere. To steder undervejs standsede han og fotografe-

rede, og han beretter at objektet bevægede sig under fotograferingen, og det havde også flyttet sig fra han så det først til han så det igen efter at have ringet. Observatøren har ikke på noget tidspunkt under observationen set på sit ur, men han anslår at hele forløbet har varet godt en time. Da observatøren først ser fænomenet lyser det så stærkt som en gadelampe (neoner, 50 m afstand) senere er det svagere og mere gullig-rødt, og det bevæger sig roligt ned mod horisonten undtagen til sidst hvor det med stærk fart bevæger sig mod venstre lige over horisonten. Dette er de data jeg har som udgangspunkt, og jeg skønner at rapporten er så interessant at en henvendelse i pressen er nød-

vendig. Søndag den 9. april bringer Aarhus Stiftstidende så en notits (fig. 1) som afføder 33 henvendelser. To af disse drejer sig om fly viser det sig, to om en satellit på sydhimlen, desuden et par stjerneskud og den del rapporter på Venus som stod klart på nordvesthimlen. De efter min mening mest interessante rapporter drejer sig tilsyneladende om to satellitpassager af en meget hurtigtflyvende satellit (dette er senere blevet bekræftet af andre observationer), og jeg regner med at det oprindelige objekt har været satellitten indtil jeg får talt med observatøren og vi kommer ud på de steder hvor han fotograferede. Efterkontrol med kompas og stjernetabeller viser da at retningen passer

Figur 4. Artiklen i Aarhus Stiftstidende d. 23. april med »opklaringen«. (?)

Ikke »tallerkener« - men satellitter

*Mystiske
flyvende
objekter
over Århus
forklaret af
UFO-sagkyndige*

*Formodninger om en
»flyvende tallerken« over
Århus er afkræftet. Et
lysende objekt blev set
om aftenen fredag 7. april
og den lokale afdeling af
SUFOI (Skandinavisk
UFO Information) bad os
efterlyse vidne-rapporter.
De kom også, og de tyder
på, at fænomenet var en
satellit, siger SUFOI.*

Fem rapporter omtaler et »hvidtlysende objekt«, som passerede over byen mellem kl. 20.05 og 20.15 i løbet af et halvt til to minutter fra sydøst mod nordvest. Lyset var konstant og lidt kraftigere end en stjerne.

Syv andre rapporter beskriver et lignende objekt, men med tidsangivelse kl. 21.15 til ???.

SUFOI undersøgte flyveaktiviteten i området i det nævnte tidsrum. Kun et rutefly fra Karup til København kl. 20.47 kunne komme på tale, og det er set af to observatører. Man kan derfor udelukke, at fænomenet i de andre rapporter har

været et flys landingslys.

Den sandsynligste forklaring er, at objektet var en satellit. Tiden mellem de to passagerer — cirka 75 minutter — er noget kort for satellitter. Men ellers stemmer rapporterne overens med, hvad der er karakteristisk for satellitter — nemlig korte observationstider og ret stor lysstyrke, oplyser SUFOI.

Ud over de nævnte be-
retninger indløb 16 andre
rapporter, der er identi-
ficeret som en anden sa-
tellit — muligvis Skylab
— planeten Venus og et
stjerneskud.

t h o m.

sammen med retningen til Venus. Begge fotos viser typiske stjernespor (fig. 2 og 3) bortset fra et lille hop på fig. 3 som ikke er observeret men som efter min mening (men ikke efter observationens) kan skyldes skub til kameraet manuelt, ved vindstød eller ved svingninger af stativet. Dette underbygges af, at alle øvrige lyskilder på billedet viser en lille top eller gevækst i samme retning. På fig. 2 ses oppe til højre en stjerne mere som viser samme længde og retning af sporet. Fig. 3 er taget med 210 mm tele, fig. 2 med imellem 70 og 100 mm, ingen eksponeringer er målt. På begge billederne mangler Venus, hvis de forestiller objektet og omvendt, så min konklusion er at det fotograferede, og det først observerede er Venus. Jeg kan ikke forklare det sidste (ikke-fotograferede) sving og accelerationen lige over horisonten, men tager man hensyn til de resterende rapporter og barberer med Occams rasekniv må vi sige at det eneste uforklarede er bevægelsen til sidst, og horisontnære observationer er som tidligere nævnt yderst tvivlsomme. Det skal lige nævnes at min beretning til avisen (fig. 4) er skrevet før jeg så billederne. Så står man med en forklaring og en affærdiget observatør, og jeg vil overlade til læseren at vurdere for og imod.

Historisk set er SUFOI ved at udvikle sig væk fra at være en forening af »frelste«, som er overbeviste om at UFOerne er rumskibe fra fremmede kloder bemandet med høje lyse engleblide væsener. Formålet med foreningen var (og er måske stadig i nogles øjne) at bevise dette og at overbevise myndighederne, Videnskaben og Folket om denne smukke sandhed; ja, faktisk er der »UFOloger« som mener, at rumfolkenes tilstedeværelse er bevist, og at vi, som interesserer os for forskning og rapporter kan sammenlignes med små drenge, som samler bilnumre! Jeg håber på og arbejder for at foreningen i fremtiden vil vokse sig væk fra dette og frem mod en større bevidsthed om at den eneste måde, hvorpå vi kan få noget at vide og komme fremad, også i UFO-mæssig henseende er ved hjælp af den videnskabelige metode, som det også er udtrykt i SUFOIs formålspargraf. Jeg forsøger som en af de ikke-mere-så sikre at efterleve dette i Alarmeringscentralen, og skulle nogen mene at have de fornødne kvalifikationer, mangler vi stadig nye folk til Alarmkæden. Man skal:

have begge ben på jorden

have lidt kendskab til elementære naturfæ-

nomener

være medlem af SUFOI

være villig til at vente lang tid på en alarm, for derefter måske tre nætter i træk at blive vækket klokken tre for at observere – en satellit!

Interesserede kan henvende sig til mig.

(For god ordens skyld skulle jeg måske nævne at ovenstående meninger står for min egen regning, og ikke nødvendigvis for SUFOIs.)

Ole J. Knudsen

Har De købt den nye SUFOI-EKSTRA bog?

Per Andersen:

TIDSLOVEN UFO-fænomenets tidsfordeling

»Det er første gang, der præsenteres en grundig statistisk undersøgelse af danske UFO-rapporter . . .«

Sjællands Tidende

»...pertentlig lille statistisk analyse af UFO-observationerne i Danmark år 1975.«

Information

Som appendix i bogen er et engelsk resumé – så den er også velegnet som gave til venner i udlandet.

48 sider – A5 format – smukt trykt – rigt illustreret.

SUFOI medlemspris kr. 15,-
(incl. forsendelse)

(Pris for ikke-medlemmer: kr. 20,-
incl. forsendelse).

Bestilles lettest pr.
giro 9 1 77 25

**Skandinavisk UFO Information,
Postbox 6, 2820 Gentofte.**

*Ansørg venligst »Tidsloven« på
talonen til modtageren.*

*Pilen viser det ovale
UFOs bane og stedet
hvor det svævede ved
den chilenske patrulje-
stilling.*

En chilensk soldats
»tur ind i den
4. dimension?«

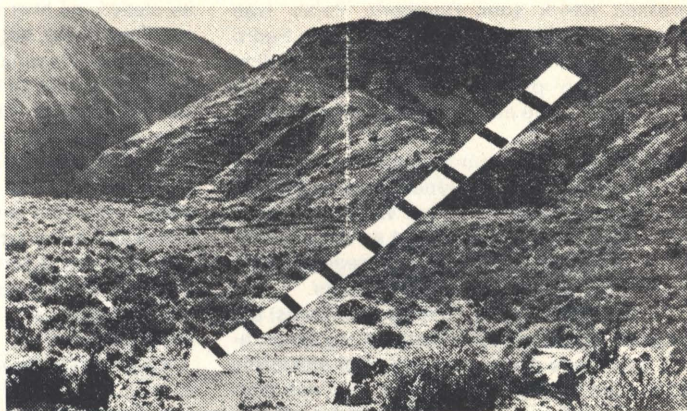
ARICA- sagen

Gordon Creightons indledning

I henhold til rapporter udgivet i pressen i Argentina og Chile, fremgår det, at første halvdel af 1977 har været bemærkelsesværdig ved opblussen af UFO-observationer over den sydlige del af Sydamerikas vestkyst. En af aviserne: (La Crónica, Buenos Aires, 23. maj 1977) anfører, at det i juni 1977 faktisk var 30-års dagen for den første UFO-observation over dette specielle kontinent.

Vor korrespondent fra Buenos Aires, Miss Jane Thomas (som jeg står i stor gæld til ikke alene for mange sider avisudklip, men også for engelsk oversættelse af dem, som gør mit arbejde med uddrag og arkivering meget lettere og sparer mig en masse tid og besvær) synes at nære en vis tvivl om, hvorvidt »tingene begyndte« i Sydamerika så tidligt som i juni 1947.

Ligestraks synes det rimeligt, at man kan være overrasket og skeptisk hvad dette angår, muligvis fordi så mange folk i verden forestiller sig, at hele UFO-sagen startede juni 1947 (nemlig med de to amerikanske hændelser: Maury Island-sagen den 21. juni og Arnold-observationen den 24. juni). Der er dog mange mennesker, der er klar over, at dette synspunkt er helt ukorrekt. Det Amerikanske Luftvåben havde haft masser af UFO-rapporter fra deres eget territorium såvel som fra oversøiske områder både i 1946 og i første halvdel af 1947. Når vi ser helt bort fra tidligere århundreder, så har der gennem hele Anden Verdenskrig været et vist antal rapporter ikke mindst de mange beretninger om de små »foo fight-

ters« fra krigens tid ligesom den store UFO-bølge over Skandinavien i 1946 med observationerne af »Spøgelsesraketterne« (ghost rockets), som de blev kaldt på den tid i den skandinaviske og engelske presse.

Det kan meget vel være troligt, at UFO-fænomenet også var ved at udvikle sig i Sydamerika omkring sommeren 1947, og ved at slå tilbage i mine arkiver, ser jeg, at faktisk har José Higgins's påståede kontakt med nogle store klodsede skabninger fra en landet tallerken ved Baurú, Brasilien, fundet sted den 23. juli det år, kun 29 dage efter Kenneth Arnold's observation.¹⁾

Begivenhederne i Arica

Den usædvanlige hændelse, som nærværende rapport handler om, fandt sted tidligt om morgenen den 25. april 1977 nær Putre (i Arica-området i den nordlige spids af Chile ca. 2.130 km fra hovedstaden Santiago).

Korporal Armando Valdés fra det lokale Rancagua regiment i den chilenske hær (denne enhed hører under Huamachuo brigaden, der er stationeret i Arica) var ude på en rutinemæssig natpatrulje med syv soldater ved et sted nær Pampa Lluscuma i Andesbjergene 150 km nord-øst for Arica og tæt ved grænsen til Bolivia. Enhver som har oplevet eller læst om denne barske og golde del af Jorden kan forestille sig, hvor koldt der må være på et sådant sted i dette trøstesløse »puno« område kl. 4 om morgenen i en højde af 4.000 meter. De syv værnepligtige soldater, der var sammen med Valdés blev i

pressen nævnt som: Humberto Rojas, Iván Robles, Germán Riquelmo, Raúl Salinas, Pedro Rosales, Juan Reyes og Julio Rato. Fem af dem sad op ad en »pirca« (mur af tørrede sten) ved siden af ilden. De andre to var på vagt få meter derfra.

Omkring kl. 4 om morgenen kom den ene af skildvagterne, Rosales, løbende for at rapportere 2 store violette lys, som var kommet ned fra himlen. Man kunne stadig se det ene omkring 500 meter væk meget lavt nede oplysende hele området med et strålende skær.

Dette lys (der var ca. 70 meter i omkreds) bevægede sig hen imod soldaterne, og korporalen beordrede derfor sine mænd at afskærme ilden med tæpper - øjensynligt med den hensigt at undgå opdagelse. Det store lys var helt lydløst, og de kunne nu se, at det havde »to rø-

de pletter« på hver side. Efter at være kommet noget nærmere, begyndte det igen at fjerne sig.

På dette tidspunkt rejste korporal Valdés sig og besluttede at gå frem for at undersøge lyset. Han så på sit ur. Klokken var 04.15 (morgen). Som han senere forklarede pressen, kravlede han over muren og med en bøn til Gud om beskyttelse begyndte han at gå hen mod lyset, mens han råbte det an og skreg så højt kan kunne om hvem og hvad det var - og bad det samtidigt om at forsvinde. Han var stadig kun nogle få meter fra lejrliden og sine mænd, der alle kunne se ham. Så forsvandt han pludselig for deres øjne.

Korporal Valdés erindrer ikke, hvad der skete ham efter dette. Han ved blot, at kl. 04.30 (morgen) blev han klar over, at han lå ved siden af ilden igen, men han følte sig meget, meget

»Korporalen beordrede sine mænd at afskærme ilden med tæpper . . .«

mærkelig tilmode. Derpå besvimede han endnu en gang.

Mysteriet om korporalens skæg og armbandsur

Da korporalen kom til sig selv igen efter sit andet black out, var han stadig ude af stand til at redegøre for, hvad der var sket. Han mente at have været et kvarter borte fra sine mænd. Korporal Valdés havde barberet sig kort før han tog afsted på natpatruljen. Dette er bevidnet af hans mønd og bekræftet af hans overordnede. Hans ydre var, som det skulle være og alt hos ham var i orden.

Nu havde han imidlertid et skæg, som svarede til 5 dages vækst. (Som Valdés selv understregede, da han senere talte med journalisterne, var dette så meget mere utroligt, som skæg normalt gror langsommere oppe i Andesbjergenes højder.)

Klokken var ca. 7 om morgenen, da korporalen kom til sig selv anden gang. Han gav straks ordre til gruppen om at returnere til deres deling for at rapportere om nattens hændelser.

Og nu konstateredes endnu en overraskende ting. Ikke alene var hans armbandsur gået i stå klokken 04.30 – det tidspunkt, hændelsen med lyset fandt sted, – men datoindikatoren på uret viste ikke den 25. april, men den 30. april. Det havde vundet 5 dage.

Straks efter at have forladt stedet for disse hændelser blev korporal Valdés og alle hans mænd interviewet af professor Pedro Araneda, der boede i Putre, der ellers hovedsagelig bebos af indianere. Professor Araneda, som synes at have særdeles godt kendskab til UFO-sagen i al almindelighed, sørgede for, at hans interview med korporalen og hans mænd blev optaget på bånd.

Dette var meget heldigt, for så snart patruljen kom tilbage til deres base og havde aflagt almindelig rapport, udstedte guvernøren for Arica provinsen, oberst Oscar Figuerora straks forbud mod offentliggørelse i de lokale aviser af noget som helst sagen vedrørende, medmindre det først havde været forelagt hans kontor til godkendelse. Guvernøren forklarede, at han tog dette skridt »for at undgå avisskriverier uden videnskabelig basis«.

Guvernør Figuerora konfiskerede også professor Araneda's bånd med interviewet af korporalen og hans mænd, men dette hindrede ikke, at historien meget hurtigt kom pres-

sen for øre, da professoren allerede havde haft held med at videregive dele af historien til journalister. (Den første avis, som fik historien, La Estrella, som udkommer i Arica, blev af guvernøren tvunget til at tilbageholde hele beretningen om hvad korporalen og hans mænd havde sagt.)

Helt nede i Syd i hovedstaden Santiago havde en talsmand for det chilenske forsvarsministerium imidlertid meddelt, at hændelsen var ved at blive omhyggeligt undersøgt. Lidt efter lidt fik hele pressen i Chile og Argentina fat i historien og slog den op som en sensation. Alle forsøg på at tyse den ned slog fejl.

»Budskabet«

I henhold til patruljens soldater var der imidlertid een overraskende ting at berette. Da korporal Valdés pludselig igen dukkede op imellem dem – hverken han eller de kan egentlig rigtig forklare hvordan – mumlede han igen og igen og med stort besvær ordene: »I ved ikke, hvem vi er eller hvorfra vi kommer ... vi vil snart vende tilbage.«

I en udtalelse til pressen kort efter understregede korporal Valdés, at han var meget ivrig efter at få en tilbundsående undersøgelse af sagen. Han fortalte journalisterne: »De tildragelser, jeg har berettet om kunne meget vel lade formode, at jeg er gal. Men jeg er ikke gal. Soldaterne, som var sammen med mig, har også været vidner til det skete. Jeg ønsker at få erindringen om de manglende femten minutter tilbage, og jeg vil oven i købet være parat til at lade mig underkaste hypnose for at få fastslået de faktiske forhold og få klarlagt usikkerheden om, hvad der egentlig fandt sted.«

Imidlertid – den 21. april meddelte den argentinske presse (La Crónica, Buenos Aires), at en chilensk UFO-forskningsgruppe i Temuco² havde advaret korporal Valdés om, at det ville være overordentligt farligt for ham at efterspore detaljerne i hans UFO-oplevelse ved hjælp af hypnose, og til støtte for deres argument nævnedes de den sørgelige sag med den unge argentinske lastbilchauffør, Dionisio Llanca (Se UFO-NYT nr. 1 og 2 fra 1975 om hele Llanca-sagen. O.A.), som havde en nærkontakt med extraterrestriske væsener og som også var blevet hypnotiseret på hospitalet i Bahía Blanca af en undersøgelsesgruppe på 12 doktorer og psykiatere og som nu var blevet fuldstændig sindssyg.

Henvisninger:

1. Case no. 1 om »The Humanoids in Latin America« i bogen »The Humanoids« udgivet af Charles Bowen (Neville Spearman Ltd., 1969; også Henry Regnery Co., Chicago; nyere udgave i Futura paperback, 1977)
2. Centro de Investigaciones Espaciales, Temuco.

Aviser: *Clarín* (Buenos Aires 20. maj 1977). *La Crónica* (B.A.) 19., 21., 23. og 24. maj 1977. *La Razon* (B.A.) 19. og 20. maj 1977, samt *Sunday Express* (London) 26. maj 1977.

Fl. Saucer Review, febr. 78/KML

Den amerikanske »National Enquirer« har endnu flere detaljer om denne spændende/spegede affære:

»Enquirer« fik en speciel tilladelse til at rejse til det område, hvor UFOet var observeret, og tale med de mange øjenvidner til den utrolige hændelse.

Den ekstraordinære begivenhed begyndte omkring kl. 03.50 d. 25. april nær en hemmelig militær forlægning ved Pampa Lluscoma, tæt ved grænsen til Bolivia, hvor en patrulje var sat på vagt.

Mændene blev chokerede over at se det ovale objekt ca. 500 meter borte; det var ca. 70 meter i omkreds, og et stort område blev badet i klart violet lys. I hver ende af objektet var der to små røde skiver, der drejede rundt.

Der var ingen måne den nat. Mændene var forfærdede.

»Vor korporal sagde til os, at vi skulle stole på Gud, og at der intet ville ske os,« fortalte soldaten Raul Vasquez i en udtalelse, der blev optaget på bånd, før det militære forbud blev sat i kraft.

»Objektet hørte bestemt ikke til noget på denne planet,« erklærede han. »Korporalen gik hen imod det, og da han kom tilbage, rystede han og lo med en mærkelig stemme.«

Ifølge Vasquez sagde han noget mærkeligt: »Du ved ikke, hvem vi er, eller hvor vi kommer fra, men vi kommer snart tilbage.«

Soldaten Ivan Robles sagde: »Lyset oplyste hele området. Vor korporal var væk i 15 minutter. Han var nybarberet, da han gik, men da han kom tilbage, så han ud, som om han ikke havde barberet sig i mindst fem dage. Han så ud til at være ude af sig selv, og han genkendte ingen.«

Så besvimele korporal Valdés. Mens mændene tog sig af ham, forsvandt UFOet mellem ca. kl. 06.30 og 06.45. Da Valdés kom til sig selv, steg han til hest og galoperede til den lille

landsby Putre (ca. 2½ km derfra for at fortælle om sin oplevelse til skolelæreren Pedro Arane-da, der tidligere havde været docent ved Chiles universitet. Arane-da berettede til »Enquirer«:

»Korporalen mente, jeg var den eneste, der ville være i stand til at forklare mysteriet. Jeg var overrasket over hans udseende, fordi hans skæg så ud til at være 6-7 dage gammelt, og jeg vidste, at soldaterne skulle barbere sig hver dag. Jeg tog mit fotografiapparat og båndoptager med ud til åstedet. Alle mændene dér fortalte den samme historie.

Jeg tror på, at soldaternes beretninger er ægte, fordi jeg var på stedet 2-3 timer efter hændelsen, og de fortalte alle det samme. De var chokerede - nærmest i en panisk tilstand.«

Oberst Rene Escuriza, præsident Pinochets assistent, udtalte til »Enquirer«. »Disse mænd har nu kvarterarrest og undergår en række medicinske og psykiske prøver, mens vi checker deres beretninger.

Lægerne har tilrådet, at vi venter til prøverne er færdige, inden vi sætter korporalen under hypnose for at se, om vi kan finde ud af, hvad der skete, mens han var væk i de 15 minutter. Det er en meget mærkelig historie.«

Journalisten Luis Maturana fra avisen *La Estrella* i den nærliggende by Arica sagde til os: »Jeg interviewede soldaterne 20 dage efter observationen, og jeg tilbragte mindst to timer sammen med korporalen. Det er mit indtryk, at han er helt normal. Imidlertid er han under et stort nervepres, og han siger, at han stadig kan se lyset (fra UFOet)!

Han gik ud i mørket den aften for at gå hen til UFOet. Mændene gik efter ham, men det så ud til, at han var forsvundet. Så var han pludseligt bag dem i det åbne område nær lejrbålet. De havde ikke hørt ham bevæge sig, dog insisterer

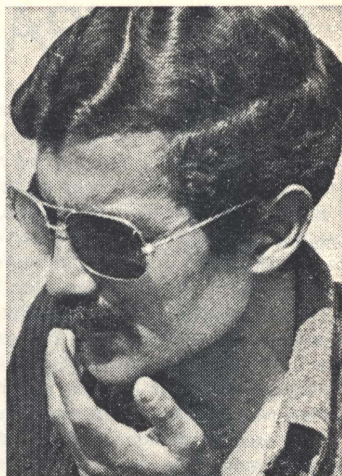
de på, at på grund af den stenede jord laver de altid støj, når de går.»

Juan Faundez fra en chilensk UFO undersøgelsesorganisation, udtalte: »Der har været mange andre UFO-observationer i Chile, men denne var den mest bemærkelsesværdige på grund af forandringen i korporalens udseende.

Denne observation får mig til for første gang at tro, at UFOer er besøgende fra det ydre rum. Det faktum, at korporalens ur var fem dage foran, antyder, at han kan have været ombord i fartøjet – og at fartøjet har en hurtigere tidszone. Det er en meget vigtig hændelse,«

De vigtigste udtalelser fra korporal Valdés og hans soldater, som kort efter hændelsen blev optaget på bånd i Chile af lærer Pedro Aranda, blev analyseret på en Psychological Stress Evaluator (PSE) (en slags løgnedetektor) af Charles R. McQuiston, der har været med til at udvikle dette apparat. PSE'en er så pålidelig, at resultater fra den er blevet brugt i retslige processer og godkendt som retsligt bevismateriale i 14 stater.

McQuistons vurdering: »Valdés og hans soldater taler sandt. De tror på, hvad de siger,« fastslog McQuiston. »De er oprigtige. Jeg tror ikke, at så mange mennesker kunne være så

stress-fri i deres udtalelser og alligevel være med i et fupnummer. De mener virkeligt, at hændelsen er sket, og det ser ud til, at der foregik noget.«

*Michael J. Hoy i National Enquirer,
28. juni 1977 / B.S.*

Så De udstillingen på
Københavns Rådhus?

20 år med UFOer

Ellers er chancen her igen – på

**Åby bibliotek
ved Århus**

(på vejen mellem Århus og Silkeborg)
hvor en stor del af SUFOIs Jubilæums-
udstilling vises i tiden

7.-25. august (begge dage incl.)

Åbent mandag-fredag kl. 13-20
lørdag kl. 10-14. Søndag lukket

Særligt tilbud til liebhavere

Har De set storfilmene

»Nærkontakt af tredje grad«

– eller har De den endnu til gode?

Det er lykkedes os at skaffe nogle få

Nærkontakt-plakater

i ekstra stort format (ca. 80 x 120 cm) med
det kendte motiv smukt trykt i 4 farver

Som vi nu sælger for kun

Kr. 27,40 pr. stk.

incl. forsendelse i paprør

Send straks Deres bestilling på giro
9 11 77 25 til SUFOI, postbox 6, 2820 Gen-
tofte, og mærk talonen til modtageren:

»nærkontakt-plakat«.

FOTOS FRA JAPAN

Foto nr. 1.

Den 3. september 1975, kl. 14.30 om eftermiddagen blev den 12-årige skoleelev, Hirohito Tanaka noget forbavset ved, højt på himlen over sit hjem i byen Nagoya, at se et stort cigarformet fartøj. Dets farve var mørkegrå, og det bevægede sig langsomt fremad, højt over skyerne. Så lagde han mærke til, at andre små mørke tingester for omkring på himlen, tæt ved det cylindriske fartøj. Under observationen bemærkede han, at flere af de små mørke tingester kom ud fra det store fartøj, og derefter fløj omkring uafhængigt af dette, sammen med de øvrige. Nogle fløj ind og andre kom ud.

Et af de små objekter foretog et dyk, og passerende næsten lige over observatøren, der kunne se, at objektet var cirkulært, skinnende og havde en lille kuppel foroven. Det landede ikke, men fløj rundt i en lavere højde et kort stykke tid, og vendte derefter tilbage og slog følge med de andre. Skuespillet fortsatte, indtil de i samlet flok forsvandt ud af syne.

Wendelle C. Stevens

Oversættelse: E. Bøtter-Jensen

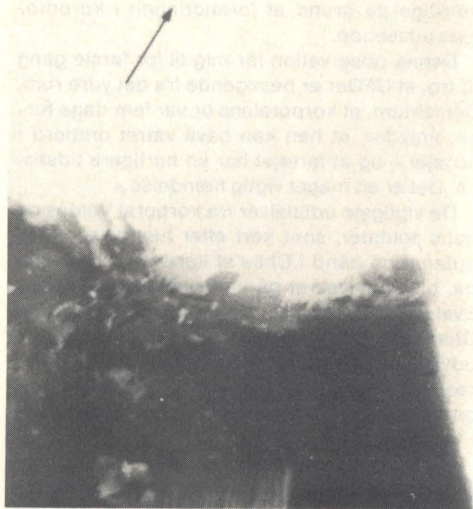
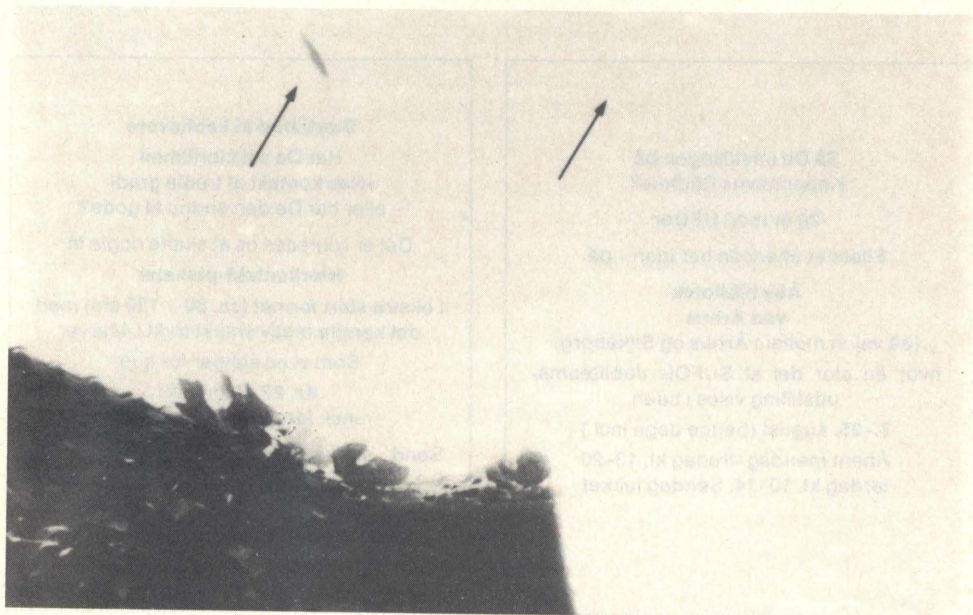

Foto nr. 2.

Hirohito Tanaka tog ialt 7 fotos af genstandene, inden de forsvandt af syne. SUFOI har modtaget disse fotos fra Wendelle C. Stevens, der fungerer som den amerikanske UFO-organisation APROs fotoarkivar.

SUFOI er ikke i øjeblikket i besiddelse af yderligere oplysninger om denne sag og har således heller ingen analyser af billederne.

Red.

Foto nr. 3.

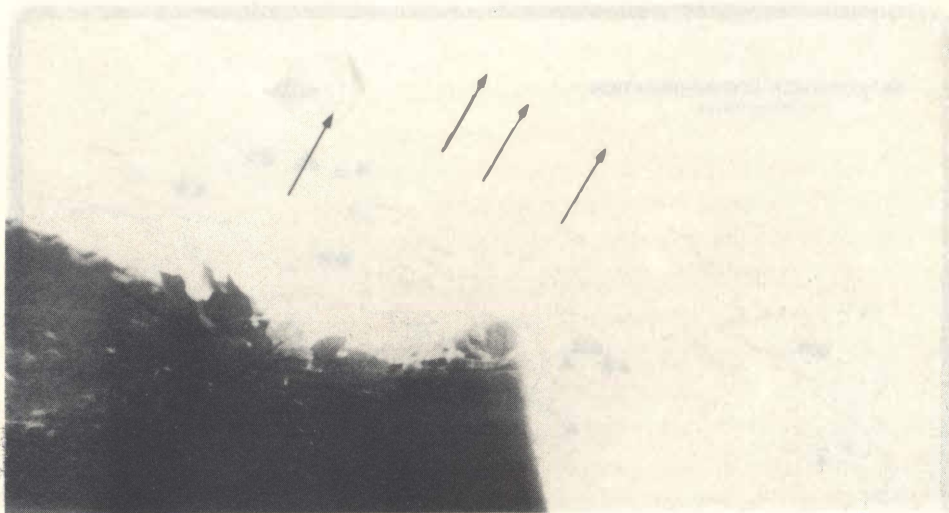
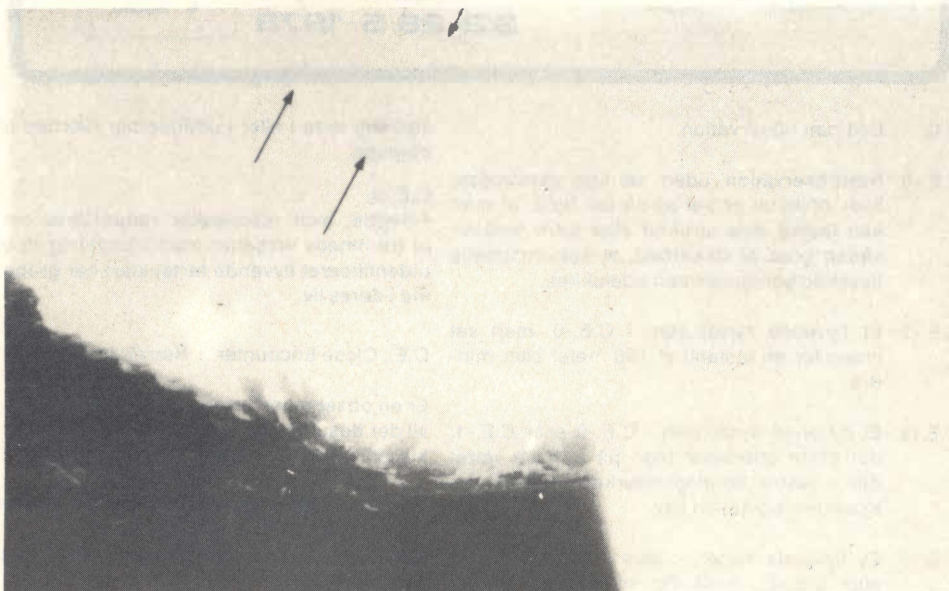

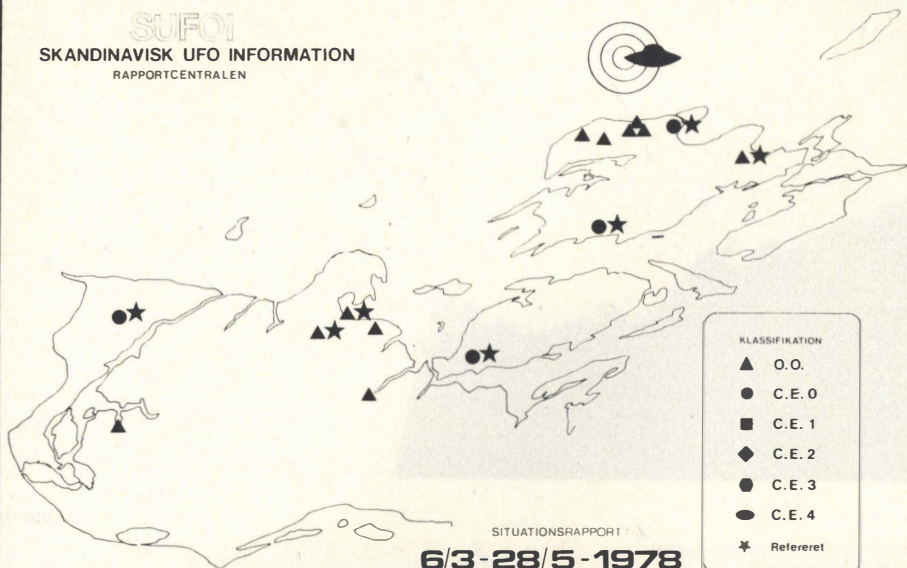
Foto nr. 4.

ufo rapporter

DANMARK

SUFOI
SKANDINAVISK UFO INFORMATION
RAPPORTCENTRALEN

O.O. Ordinær observation.

C.E.-0: Nærobobservation uden særlige kendetegn, hvor objektet er set på så tæt hold, at man kan fastslå dets struktur eller form med en sådan grad af sikkerhed, at konventionelle flyvende genstande kan udelukkes.

C.E.-1: Et flyvende fartøj som i C.E.-0, men set inden for en afstand af 150 meter eller mindre.

C.E.-2: Et flyvende fartøj som i C.E.-0 eller C.E.-1, der tillige efterlader tegn på at have været der - såsom landingsmærker, stråling, beskadiget vegetation osv.

C.E.-3: Et flyvende fartøj - som i C.E.-0, C.E.-1 eller C.E.-2 - hvor der er iagttaget en be-

sætning inde i eller i umiddelbar nærhed af objektet.

C.E.-4:

Tilfælde, hvor mennesker rapporterer om, at fremmede væsener med tilknytning til et uidentificeret flyvende fartøj klart har grebet ind i deres liv.

C.E., Close Encounter - Nærobobservation.

Er en observation refereret i UFO-NYT, vil der desuden være at finde en stjerne bag klassifikationssymbolet.

Den anvendte gruppering er hentet fra bogen U.F.O. Close Encounters fra US/UFO Research Lab. Inc., 401 Canyon View, Tucson Arizona 85704.

De fleste meldinger om UFO-observationer, som kommer ind til SUFOI, opklares (det drejer sig om imellem 80 og 90%), og de hyppigste årsager til misfortolkninger er fly, satellitter, stjerneskud og meteorer, stjerner og planeter. Derimod er der forbavsende få forsøg på at gøre grin med emnet. Mange rapportører er bange for at få deres navn frem eller for at blive gjort til grin, fordi de har »set sådan noget«. Naturligvis skal SUFOI have rapportørens navn og adresse, men vi kan garantere, at oplysningerne ikke kommer videre, hvis det er imod rapportørens ønske, og vi gør altid et alvorligt forsøg på at opklare en given observation.

Som hjælp for fremtidige rapportører kan vi give nogle »HUSKEREGLER«:

Astronomiske fænomener (stjerner, planeter, Månen) bevæger sig altid mod højre set her fra Danmark. Bevægelsen er langsom. Hvis man skaffer sig en god sigtelinie til et fænomen, kan man se, at det bevæger sig i løbet af 10-15 minutter. Uden fast sigtelinie kan bevægelsen ses efter ca. 1-2 timer. F. eks. stod planeten Venus meget klart på vesthimlen i foråret 1978.

Satellitter kan kendes på, at de bevæger sig i en jævn, buet bevægelse over himlen, typisk i løbet af 2-5 minutter. Lyset er som stjernernes i styrke, og det kan eventuelt være pulserende eller blinkende på grund af rumfartøjets rotation.

Meteoror og stjerneskud ses typisk i fra brøklede af sekunder til ca. 1 minut. Stjerneskud efterlader oftest en kortvarig lysende stribe på himlen. Eventuelt kan man se kraftige stjerneskud eksplodere og opløses i en sværm af mindre partikler. Banen er altid lige, og meteoror og stjerneskud kan have forskellig farve alt efter sammensætningen. For eksempel sås onsdag den 5. april et grønt meteor, som havde kurs nord-syd og som delte sig (kl. 21.39).

Fly fører røde og grønne konstante lys, blinkende orange lys og til tider hvidt landingslys, som kan ses på stor afstand, og som gør det meget svært at se de andre navigationslys. Store passagermaskiner (f. eks. Boeing 747 Jumbojet, Lockheed 1011 Tristar) fører desuden blitzlygnende lys mange steder på flyet.

Hvis et observeret fænomen ikke stemmer overens med noget af ovenstående, opfordrer SU-

FOI Dem til at rapportere *omgående* til Alarmcentralen, tlf. (06) 19 88 90 og/eller til at tage tid på fænomenet samt bemærke kurs og ændring.

O.J.K.

Ikke-refererede rapporter:

6. mar. 78 7800 Skive	O.O.
7. mar. 78 2800 Lyngby	O.O.
9. mar. 78 7100 Vejle	O.O.
4. apr. 78 3230 Græsted	O.O.
4. apr. 78 8300 Odder	O.O.
4. apr. 78 2830 Virum	O.O.
16. apr. 78 3460 Birkerød	O.O.
28. maj 78 2850 Nærum	O.O.

9. marts 1978, kl. 20.10 - 3 minutter O.O.
8220 Brabrand

Sydøst 30° - Nordvest 15°

Rapportøren samt et vidne iagttog et nåleho- vedstort (0,3 cm) objekt, hvidt lysende med en svagere gult lysende korona. Om selve hændelsen fortæller rapportøren følgende:

Jeg opdagede objektet ved et tilfælde, idet jeg kiggede ud ad vinduet og så et middel- til stærkt lysende objekt bevæge sig over himlen fra sydøst. Jeg gjorde vidnet opmærksom på dette, og vi observerede objektet i ca. 1 minut og 30 sekunder, hvorefter det forsvandt ud af vor synsvidde p. g. a. en husmur. Jeg løb derefter uden for huset for at fortsætte observationen, jeg fulgte den med øjnene i yderligere 1 minut og 30 sekunder, hvorefter objektet forsvandt i horisonten.

22. marts 1978, kl. 23.15 - 1 minut O.O.

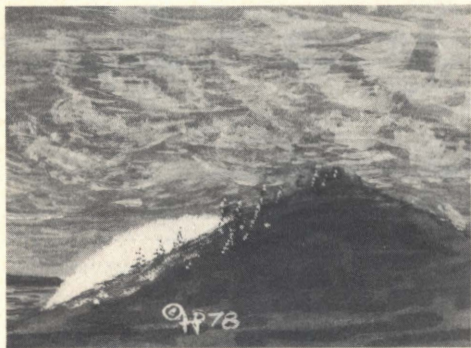
Brøderup 4733 Tappernøje

Nordnordvest - horisonten

Rapportøren fortæller følgende:

Da jeg ved 23.15 tiden skulle køre et familie-medlem hjem, observerede denne, da vi be- fandt os mellem Brøderup og Snesere ud for Snesere Sø, noget, der kunne minde om et brandskær. Dette slukkedes imidlertid, så hurtigt som man slukker et gasblus, knapt et minut senere.

Da jeg kørte hjem, mindre end 10 minutter efter observationen, tog jeg en omvej fra Snesere over Everdrup til Brøderup, men opdagede intet, der kunne minde om brand.

22. marts, Brederup.

»Brandskæret« befandt sig bag en bakketop, i horisontlinien set fra bilen.

5. april 1978, kl. 02.57 – 3 sekunder
9830 Tårs
Syd-nord

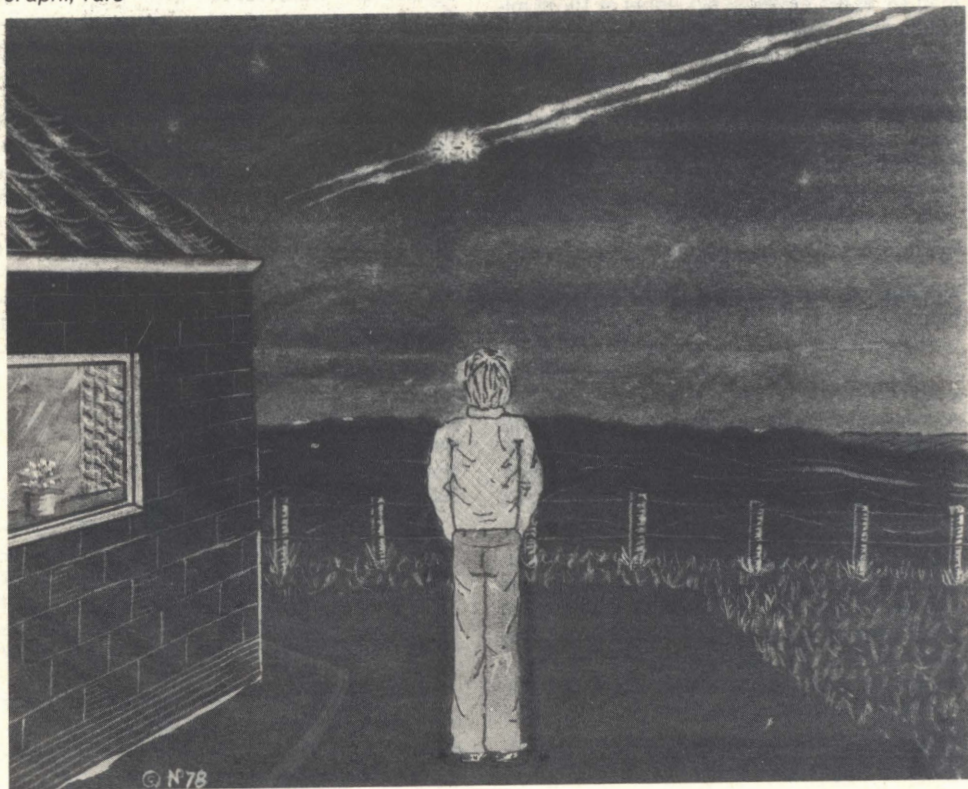
C.E.1

Rapportøren fortæller om sig selv, at han gennem mange år har studeret nattehimmelen og som følge heraf iagttaget fly i al slags vejr, med og uden projektørlys o.s.v. Han føler sig også fortrolig med satellitter, planeter, lysende skyer m. v.

Om hændelsen, der fik rapportøren til at reagere, fortæller han følgende:

Jeg var netop kommet hjem efter at have kørt en tur. Ville betragte nattehimmelen fordi det var meget stjerneklart. Jeg hørte en underlig susende lyd, stærk nok til at jeg kiggede op. Hen over mig fløj to lys, fuldstændig parallelle. Lyden mindede om en dues vingeslag, blot hurtigere og højere. Lyset pulserede i takt med lyden.

5. april, Tårs

Lyset forsvandt på nøjagtig samme tid ved et klik, uden at have skiftet kurs.

Ved interview har rapportøren forklaret, at lysene havde en størrelse som et sted mellem nålehoved og en ært målt i udstrakt arm. Afstanden mellem lysene var 1 centimeter. Lysene var mat dyb orangerød.

Han mener ikke højden har været over 50 meter fra jorden, idet der nær observationsstedet findes nogle master (28 meter høje) og højden var ikke den dobbelte. Klikket kunne høres højt og tydeligt – og så var lys og lyd borte – slukket. Klikket lød nøjagtig, som når man trykker på en almindelig lys-kontakt – og virkede tilsyneladende på samme måde.

5. april 1978, kl. 05.15 – 15 minutter C.E.O
5580 Nr. Aaby
Nordvest 10°

Rapportøren fortæller følgende:

Da jeg ved 5-tiden luftede hund, blev jeg opmærksom på et lysende objekt, som befandt sig i nordvestlig retning lavt over en nærliggende skov. Efter at min mand var kommet til, så vi

5. april, Nr. Aaby.

begge, at objektet steg for atter at stå stille. Lidt efter flyttede det sig et stykke til venstre, hvor det standsede op. Derefter tonede det ud, som om det forsvandt bort fra os.

22. april 1978, kl. 21.00 – 20 minutter C.E.O
500 meter fra Storebælt ud for øen Musholm
Syd

Rapportøren fortæller følgende:

Jeg betragtede Månen fra sydvinduet i mit sommerhus beliggende 500 meter fra Store-

bælt ud for øen Musholm i Drøsselbjerg. Pludselig så jeg et meget skarpt lys stige op fra horisonten i syd. Det kunne minde om en raket, men den lysende genstand steg højere op på himlen.

Efterhånden som den steg, blev lyset svagere, og da den standsede, var den nærmest orangerfarvet.

Gennem kikkert mindede den om en nupret appelsin. Den var nærmest cirkelrund. Diameteren var, set fra iagttagelsesstedet ca. 50 centimeter. Den var fuldstændig lydløs og blev stående på samme sted i 10 minutter. Derpå »udskiltes« fra genstanden en anden genstand, som lignede »moderen« i størrelse, form og farve, men den var lidt svagere lysende. Den udskilte genstand bevægede sig mod jorden og forsvandt. »Moderen« bevægede sig nu et stykke mod sydvest, da en genstand igen blev udskilt. Denne var af samme udseende som den første. Også denne genstand bevægede sig mod jorden og forsvandt. Endnu ca. 5 minutter blev »moderen« stående på samme sted. Den blinkede et par gange og forsvandt derpå ud i verdensrummet. Iagttagelsen blev overværet af min mand og søn.

9. maj 1978, kl. 01.56 – 10 sekunder C.E.O
2500 Vestenden af Valbylanggade Station
Zenith – Vestnordvest 30°

Tre kørestrømsmontører ved D.S.B. fortæller følgende:

Vi stod alle tre og kiggede op på en mastetop, da et gulligt lysende objekt kom til syne lige over os. X., der har erfaring fra flykending, sagde med det samme: »Det er ikke et fly«. Vi troede først det var en satellit; men da objektet kort efter foretog en kursændring og fløj tilbage i en kurve (10 cm målt i udstrakt arm), blev vi klar over, at det kunne det heller ikke være. Efter kurven foretog den nogle zig-zag manøvrer for derefter at flyve videre i samme retning som før. Den forsvandt enten ved at slukke langsomt eller ved en hurtig acceleration væk fra os.

Se illustration næste side.

10. maj 1978, kl. 20.17 – 17 minutter O.O.
8000 Århus C
Vestnordvest 65° – Nord 10°

Rapportøren fortæller:

Jeg sad og så fjernsyn, men programmet efter TV-avisen havde ikke min store interesse,

så jeg gik ud til køleskabet efter en appelsin for derefter at pille den ved køkkenvasken. Jeg så automatisk op mod himlen, som altid er smuk under og efter en solnedgang. Det var helt skyfrit, men blæste lidt. Man kunne ikke se nogle stjerner endnu.

Med ét så jeg til min store forundring en tingest på himlen med en ildlignende lang hale flyve over himlen i et jævnt tempo, dog efter min mening ikke så hurtig som et jettfly.

Det skal lige bemærkes, at den ildlignende hale ikke blafrede som ild, med sad fast på objektet som et »projektorlys« (ca. 7-8 gange større end selve objektet). Jeg har aldrig i mit liv set noget lignende. Jeg lod appelsin være appelsin og løb ind på min søns værelse efter en kikkert (8x40) og studerede herigennem objektet, til det forsvandt ud af syne.

Rapportøren opgiver selve objektets størrelse til ½ centimeter målt i udstrakt arm umiddelbart efter tilsynekomsten.

C.H.

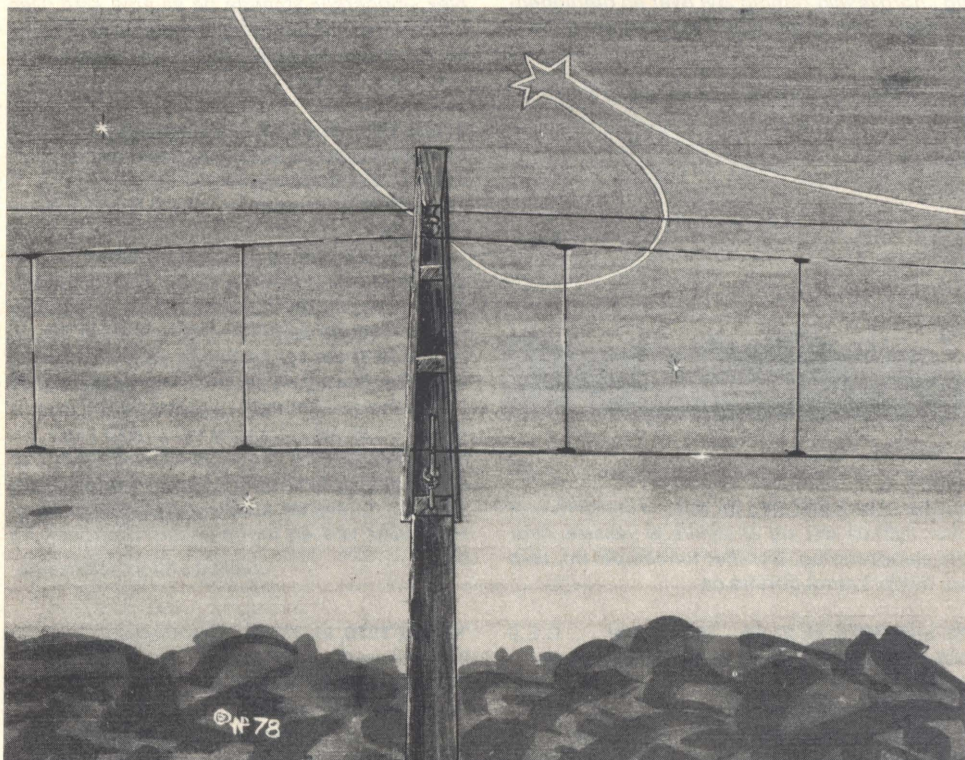
UFO-NYT med »hulter-til-bulter« sider?

Hvis De skulle være en af de få uheldige, der har modtaget et fejl-eksemplar af UFO-NYT, skal De ikke i stilhed gå og ærgre Dem, men blot returnere det uheldige eksemplar og De vil omg. få det byttet.

Send »bytteren« til:

Frank Lerbæk,
Sanddalsvænget 17,
5700 Svendborg.

9. maj, Valby.

scandi- rapport

ved Carsten Pedersen

Under denne rubrik bringer vi nyt og gammelt fra vore skandinaviske nabolande. Foruden rapporter vil vi med mellemrum bringe nyt om UFO-forskningen i disse lande.

NORGE:

ULSTEINVIK

Søndag kveld 23. oktober ved halv ni-tiden, satt Jan Kåre Brandal i stuen sammen med tre andre vitner da han ble oppmerksom på et intenst lys på himmelen. Han gjorde de andre oppmerksom på fenomenet, hentet kikkerten og betraktet lyset gjennom vinduet. Han gikk så ut på verandaen og observerte videre. Hans svoger studerte også lyset gjennom kikkerten (7-x50).

Gjenstanden stod lavt over fjorden i ca. 200 meters høyde og ca. 2 km. fra vitnene. Den stod helt rolig og uten en lyd. Den var svakt ellipseformet med en mørkere flekk i sentrum. I hver kant av gjenstanden var det to lys så intenst skarpe at det var vanskelig å se selve gjenstanden klart, de lyste til alle kanter og sjøen under var klart opplyst.

Plutselig aksellererte den rett oppover og de to lysene sluknet. Grunnen til gjenstandens plutselige aksellerasjon var, at et rutefly med vanlige lanternelys akkurat da, kom i kollisjonskurs (det var vel høyere oppe enn 200 meter? red.) og passerte over der hvor gjenstanden hadde befunnnet seg.

Brandal, forteller også at folk ca. 1 mil unna i en helt annen retning, hadde forlatt bilene sine for å se på det skarpe lyset – på samme tidspunkt, halv ni.

Et av barna som var tilstede under observa-

sjonen (10 år) fortalte at hun hadde våknet en natt senere av at det var så lyst på soverommet. Hun stod opp og gikk til vinduet og fikk se det samme lyset som hun hadde sett om søndagen.

Brandal er elektriker, og sier at et så intenst lys som lyste i alle retninger som fra hundrevis av separate lyskilder, samlet i en kule, har han aldri sett før. Han tror ikke denne gjenstanden kan være produsert på denne klode.

Den ble sett stå i sydvest til den forsvant loddrett opp, og obs.tiden var 3 minutter. Gjenstanden menes å ha vært 30-40 meter i diameter. Det var lettskyet vær og vindstille, med månen til venstre for vitnene. Hendelsen har fått god dekning i Sunnmørsposten for 25.-26.-28. og 31. oktober.

ÅSBYGDA

Fremmed luftfartøy på »fransk visitt« i Åsbygd.

Tirsdag 25. oktober 1977, blir vel en dag de to 14.år gamle guttene: Johnny Myhr fra Holmestrand, og Frank Sverre Mandt fra Prestfoss, – sent, eller aldri glemmer.

Klokken var 17.30 da de så et UFO! Det kom i langsom fart langs åssiden i lav høyde inn over åkeren. Cirka 100 meter fra skolen stoppet det plutselig, og gikk ned på den nyployde marken! De ble redde og løp oppover mot skolen, og så gjenstanden lette etter ca. 10 sekunder. Den var lysegrønn av farge, hadde ventiler, og de mener å ha sett konturen av en skikkelse innenfor en av ventilene!

Alm skole ligger helt oppe i åskanten ved riksvei 241, ovenfor Gamleveien i Åsbygd. Hundreogfemti meter nedenfor skolen var det at de ble oppmerksom på det flygende fartøyet. Det var skumring, men forholdsvis god sikt.

Med tre støtteben, eller »plattinger« tok den bakken og guttene så hele fartøyet tydelig i lyset fra vinduene. Skikkelsen de så innenfor kan de ikke beskrive nærmere, men det lignet et menneske, og det virket som om de ble iaktatt. Da hadde guttene fått nok. De tok bena fatt og løp opp til skolen. Men de merket seg at det forunderlige luftfartøyet lettet og forsvant over åskanten i sydøst. Dagen etter kunne de påvise tre avtrykk i åkeren etter UFOet. De lå med samme avstand seg imellom med en diameter på 6.60 meter. Avtrykkene var tydelige og ca. 10-15 cm. dype.

En ytterligere bekreftelse på at det var noe

merkelig på himmelen over Åsbygda tirsdag ettermiddag, kom 10 minutter senere, etter guttenes observasjon. En av de voksne ansatte ved Alm skole, som helst vil være anonym, hadde vakt og var inne i internatet. En av elevene, 14-åringen Agvald Elling Ingvaldsen, kom løpende inn i det han gang på gang utbryter: UFO! UFO!. Mannen løper ut på tunet, og nordfra ser han en sterkt lysende gjenstand komme over tre-toppene, rett ovenfor der guttene hadde sett den flygende farkosten.

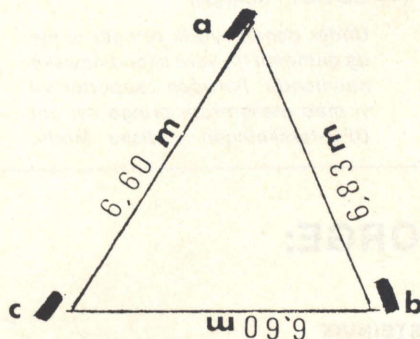
Den kom i langsom fart og gav ikke lyd fra seg i det hele tatt. På grunn av det sterke lyset var det vanskelig å se, men mannen mente å kunne observere at gjenstanden var rund og av nøytral farge. Etter ca. 20-30 sekunder forsvant den over åsen og ble borte. Dette var forøvrig i samme øyeblikk som månen kom opp.

Torsdag 27. oktober, kunne Forsvarets Overkommando melde at noe mistenkelig var observert over Gardermoen Flystasjon på den samme tiden. Et gult lys ble sett på himmelen over stasjonen tirsdag ettermiddag, og på eks-perthold ble det sagt at dette bare bekrefter aktiviteten over Åsbygda samme dag.

Allerede onsdag kveld 26. oktober, var NU-FOC på åstedet, representert ved Dag Heim fra avd. øst. På grunn av mørket var det ikke mulig å forta de nødvendige undersøkelser, men i morgentimene torsdag, var han i full aktivitet med oppmåling, fotografering og ta jordprøver. Om kvelden var en representant fra Forsvaret på Helgelandsmoen ankommet med geigerteller, men den gav ingen utslag.

NUFOC, ved Kjell Christensen, har målt PH-verdien (surhetsgraden) i jordprøvene og sammenlignet disse med PH-verdien i jorden forø-

vrig på åkeren. Med en PH-verdi på 4,7 inne i selve trekanten, samt hele 5,3 15 meter utenfor trekanten, er det hevet over tvil at det her har vært noe! Ved tidligere antatte UFO-landinger på Espevær og i Høyjord, har undersøkelser av Kjell Christensen, også vist at jorden var surere i avtrykket enn utenfor, og med så stor forskjell som i dette tilfellet kan det ikke bare bero på tilfældigheter.

En gipsstøbning viser en svak U-form.

PH-verdi, tatt med Radiometer 28.:

15 meter utenfor avtrykk	5,3
10 meter utenfor avtrykk	5,1
5 meter utenfor avtrykk	5,2
1 avtrykk	4,9
1 meter innenfor C	4,7
2 meter innenfor C	5,0
3 og 4 m. innenfor C	5,0

Mål på avtrykk: Lengde	36,0 cm.
På det bredeste	14,5 cm.
På det smalteste	7,5 cm.
Dybde	10,0 cm.

På grunnlag av avtrykkene beregnes fartøyet's største diameter til ca. 12 meter.

Kabinhøyde: ca. 6,5 meter.

Fortæl venner og bekendte om UFO-NYT

Jo flere abonnenter vi får, des mere UFO-forskning kan vi få i gang herhjemme.

Alt SUFOI's arbejde afhænger af frivillig, ulønnet indsats.

Tom Runar Lemb, og Dag Heim, har ved sine skriftlige rapporter til det stedlige politi, skapt grunnlag for at Forsvaret vil overta den videre forskning. Og i skrivende stund ser det ut til at så vil skje. Om man vil finne svar på gåten er vel lite trolig, men en offisiell bekreftelse på at et

STIKORDSREGISTER

UFO-NYT 1977

	side	nr.		side	nr.
A			Brøndegaard, V. J.	160	4
AAS	135	4	BUFORA konference 76	136	4
Ahrenkiel, Fl.	3	1			
-	179	5	C		
-	223	6	Canada obs.	4	1
Altai-Himalaya (bog)	218	5	- UFO-billeder	205	5
Amerikanske astronomers			- -	34	1
udtalelser	135	4	CENAP	126	3
-	231	6	CETI-forskning i USSR	157	4
Andersen, Per	21	1	Christiansen, Robert	oms.	4
-	91	3	-	179	5
-	187	5	CICOANI (Brasiliansk UFO gruppe)	254	6
Apollo 11 (obs)	oms.	4	Club Stern	131	3
Arabien UFO-landing	33	1	Conisbrough fotoet (1966)	17	1
Argentina obs	164	4	COSMOS 881 og 882	118	3
- fotos	226	6	Creighton, Gordon	33	1
Arizona obs.	55	2	CUFOS	126	3
Astronaut-obs,	oms.	4	Cyclops projektet	95	3
-	163	4	-	166	4
Astronomer og UFOer	231	6	-	170	4
Astronomers syn på UFOer	135	4	Cypern obs.	163	4
-	165	4			
ATS -1	84	2	D		
B			Dam-Jensen, Torsten	136	4
Bahia Blanca obs.	164	4	Danmark UFO obs. fra 1875	39	1
Barkley Sund obs.	205	5	- UFO-rapporter fra 1974	109	3
Belgien obs.	141	4	- - 175	187	5
Bermuda-trekanten	119	3	- UFO rapporter (obs.)	11	1
Berthelsen, Thorvald	75	2	-	71	2
-	246	6	-	103	3
Birch, Alex fotografiet	140	4	-	146	4
Bloecher, Ted	137	4	-	194	5
Blue book	180	5	-	286	6
Blumrich, Josef F.	120	3	»Den gamle brud« (sagn)	217	5
Boganmeldelser	40	1	Den hule jord (bog)	128	3
-	121	3	De otroliga tefaten (bog)	40	1
-	128	3	Digby, Robert	140	4
Borgen Mikkell	121	3	Dinoflagellater	213	5
Bortført af en flyvende			Discover-escape fænomener	138	4
tallerken	60	2	Dorte Mærsk-obs.	217	5
Brasilien obs.	253	6			
- UFO billeder	35	1	E		
Braun, Vernher von	208	5	Engelske astronomers udtalelser	165	4
British Interplanetary Society (BIS)	127	3	Engelske piloters obs. fra fly	172	4
-	157	4	Engelsk UFO forskning i dag	136	4
Broad Haven (Skole) obs	164	4	England obs.	126	3
			-	139	4
			-	164	4
			- UFO foto	17	1
			E-effekten i UFO-observationer	139	4
			Ervig, H.	249	6
			ESA	118	3
			-	167	4

	side	nr.		side	nr.
EXOSAT	118	3	Iran (UFOer påvirker jetfly's radar)	207	5
Ezekiels rumskib	121	3	IUR (International UFO Reporter) blad	231	6
F			K		
Filatelister/UFOer oms.	4	5	Kardashev dr. (USSR rumforsker)	157	4
Finland UFO-møde 77	248	6	»Kig på himlen«	42	1
Flying Saucer Review	33	1	-	64	2
-	138	4	-	120	3
Flyvende tallerken (annoncering efter) oms.	4	6	KINA 7 (satellit)	118	3
FOA	115	3	»Klodernes kamp«, båndoptagelse af radiohørrespil	124	3
Formandsberetning	3	1	Knudsen, Ole J.	127	3
Fort, Charles	144	4	-	148	4
Fortean (nyt blad)	144	4	-	180	5
Frankrig UFO forskning	173	4	Kommentar til UFO hypotese	37	1
Fremdriftssystem	173	4	Kommunikation med andre planeter .	95	3
G			Kort Nyt fra udlandet	69	2
Geigertæller (SUFOIs)	100	3	-	126	3
GICOFF	202	5	-	163	4
Grækenland, foto af en sky?	70	2			
- obs.	163	4	L		
H			Las Grutas fotos	226	6
Hansen, Peter A.	26	1	Landsstævne i UFO-Sverige	116	3
-	86	2	Laser-kanon	118	3
-	109	3	Laser-satellitter	118	3
-	170	4	Lava på Venus (planeten)	30	1
HEAO -A	167	4	Lorenzen, Coral & Jim	58	2
Henningsen, Ole	17	1	LUNA 24	30	1
-	48	2	Lundbak, Asger	129	3
-	100	3	-	182	5
-	144	4	Luftforsvarschefers indrømmelser ...	4	1
-	156	4	»Luftsejler«	144	4
-	179	5	Lysfænomener i indiske farvande	210	5
-	208	5	M		
-	210	5	McCarthy foto	34	1
-	215	5	MacDonald, Albert	128	3
Himalaya UFOer	218	5	Mars billeder	79	2
Hollow Earth Society	128	3	Marsskælv?	117	3
Hopkinsville væsenerne	139	4	Medlemsorientering	26	1
HUM-CAT (Katalog over humanoide tilfælde)	137	4	-	86	2
Hynek, J. Allen	37	1	-	170	4
-	231	6	Menig soldats fortælling	253	6
I			Meteorologisk Institut	49	2
Indien lysfænomener	210	5	-	210	5
Indonesisk satellit	117	3	Mexico-kongres	108	3
INTCAT (Katalog over nær- observationer)	136	4	Moody, Charles L.	60	2
Irland obs.	69	2	Mystisk sten (Bornholm)	48	2
			Møller, Kai E.	248	6
			Månesten, USSR	85	2

side nr.

side nr.

N

NASA	84	2
-	95	3
-	118	3
-	163	4
NATO III (satellit)	117	3
NICAP	24	1
NORAD	4	1
Nordirland obs.	69	2
Norge obs.	76	2
-	113	3
-	151	4
-	203	5
-	246	6
NUFON	69	2
NUFOC	152	4
Nyt fra udlandet	69	2
-	126	3
-	163	4

O

Odense UFO 77	125	3
Ohio radioteleskop	170	4
ONIFE (Argentinsk UFO organisation)	226	6
Orbiter 101	28	1
-	169	4

P

Pace, Anthony	139	4
PALAPA 2	117	3
Peru kontaktberetning	69	2
- obs.	163	4
Petit, Jean-Pierre, prof.	174	4
Phobos (marsmåne)	168	4
Piloter bør rapportere	87	2
Pilotobservationer	126	3
Pohar, Claude	174	4
Polen, UFO-foto?	262	6
Portugal, UFO-obs.	172	4
Pratt, Stephen	17	1
Profeten Ezekiels rumskib (bog)	121	3
Projekt URD	116	3

R

Radar obs.	4	1
Radar billeder fra planeten Venus	30	1
Radarpåvirkninger, iranske jetfly	207	5
RATAN 600 (Radioteleskop)	159	4
-	166	4

Rapporter fra før 1947 (USA)	216	5
Riddle, Claude, Helikopterpilot	6	1
Rumfartsnotitser	28	1
-	84	2
-	117	3
-	167	4
Rumfærgeprojektet	28	1
-	96	3
-	169	4
»Rum-sejler«	118	3
Røntgenkilde	28	1

S

SALYUT 5	29	1
Sands, Johnny	8	1
Scandi-rapport	14	1
-	74	2
-	113	3
-	151	4
-	200	5
-	244	6
Scanfo	144	4
SETI	95	3
Semitjov Eug. (forf.)	40	1
Silva-sagen (I)	253	6
»Skabningens herre«	160	4
Skandinaviske UFO Organisationer ..	74	2
-	116	3
-	152	4
-	202	5
-	246	6
SOBEPS	142	4
Solens magnetfelt	84	2
SOYUZ 21	29	1
SOYUZ 23	85	2
SOYUZ 24	169	4
Spaceflight (tidsskrift)	127	3
Spacelab	85	2
-	167	4
Spaceships of Ezekiel (bog)	120	3
Spanien, obs. (Santander)	69	2
Spielberg, Stephen	54	2
Stanway, Roger	136	4
Stendek	31	1
Stenfund (Bornholm)	84	2
Stikordsregister UFO-NYT 1976	64	2
Strøtanker i et jubilæumsår	248	6
Sturrock, Peter, prof.	135	4
-	231	6
SUFOI Avisarkiv	94	3
- Forretningsudvalg	2	1-6
- Jubilæumsudstilling	223	6

	side	nr.		side	nr.
SUFOI Målsætning	oms.	4 3	UFO problemet contra holdninger	249	6
- Repræsentantskab	oms.	2 1-6	UFO problemer blandt piloter	87	2
- Salgsmaterialer		27 1	UFO rapporter fra 1974	109	3
-		43 1	Ufo rapporter fra 1975	187	5
-		124 3	UFO struktureringsforsøg	91	3
-	oms.	204 5	UFO udstilling (Nakskov 77)	56	4
-	oms.	3 5	- (Københavns Rådhus)	223	6
-	oms.	3 6	UFO Sverige	74	2
SUFORC		202 5	-	116	3
Suomen Ufotutkijat ry		246 6	-	246	6
Sverige obs.		14 1	UFOer, drivkraft	173	4
-		114 3	UFOer, film om	54	2
-		154 4	UFOer, hvad er de,		
-		200 5	hvad vil de (bog)	129	3
Sverige UFO landsstævne		32 1	-	175	4
Søgen efter fællestræk i obs.		31 1	UFOer i TV	oms.	4 4
			-	179	5
T			Uforalia (tidsskrift)	39	1
Teknologisk Institut		49 2	-	136	4
Teorier om rum-tid		166 4	UFOer over Amerika (bog)	215	5
The Invisible College (bog)		37 1	USA obs.	6	1
Tre UFO Artikler (bog)		43 1	-	55	2
Tropehavernes lysfænomener		213 5	-	137	4
Tunguska fænomenet		47 2	-	216	5
TV-Aktuelt (anmeldelser)		185 5	-	231	6
Tyskland, UFO-aktivitet		126 3	Uranus' ringe	167	4
			Uruguay obs.	164	4
U			USSR, UFO debat	78	2
UFO 77		125 3			
UFO Bibliografi		39 1	V		
UFO dokumenteret (bog)		249 6	Vallée, Jacques	37	1
UFO Emblem		204 5	Venus-sonder	83	2
UFO forskning i England		136 4	Venus (planeten)	78	2
UFO foto (Brasilien)		35 1	Viking 1 på Mars	79	2
- (Canada)		34 1	-	167	4
- (England)		17 1	Viking 2	30	1
- (Polen)		262 6	-	118	3
- (TV-optagelse, USA)		24 1	-	169	4
UFO fotos: Argentina		228 6	Viton, Maurice, dr.	173	4
- Omtale af		180 5	VOYAGER 1+2	117	3
UFO frimærke	oms.	4 5			
UFO Hypotese		37 1	W		
UFO landing (Arabien)		33 1	Walton, Travis-sagen	55	2
- (Spanien)		69 2	-	138	4
UFO nauter		8 1	Wells, H. G.	124	3
-		69 2			
-		163 4	Z		
UFO-NYT	oms.	2 1-6	Zeiss - kikkertvejledning	131	3
UFO obs. fra Apollo 11	oms.	4 2			
UFO obs: grundlag for			Å		
religiøs sekt?		21 1	Åbo UFO forening (Finland)	246	6
UFO overvåger undersøgelsesskib ...		205 5			
UFO Problematik		31 1			

uidentifisert flygende objekt har landet på norsk jord, er ikke dårlig å ta med!

Hendelsen har fått god dekning av pressen. Et 50-talls aviser har referert landingen, og NRK, har kommentert begivenheten i radioens Dagsnytt og Kveldsnytt samt Østlands-sendingen og Sjømannssendingen.

Den 26. november hadde TV's »Norge Rundt«, en god reportasje fra Åsbygda med intervjuer av lensmannsbetjent Øystein Foss, samt Dag Heim og Tom R. Lemb fra NUFOC.

Det viser seg at luftfartøyet som landet i Åsbygda, har en forbausende likhet med et lignende som landet ved Puerto de Herrera i Spania 16. august 1970. Vi må ha grunn til å tro at kuppelen på Åsbygda-UFOet ikke hadde ventiler hverken på kuppelen eller ringen rundt. Guttene ville vel neppe kunnet skimte noen skikkelse gjennom små ventiler. Sannsynligvis var kuppelen halvt gjennomsliktig som på UFOet i Spania. Ringen rundt Spanske-UFOet hadde lysende punkter rundt hele ringen, og et topplys som roterte da det stod på bakken. Trolig har guttene tatt disse lysende punkter for ventiler – tatt i betraktning den korte tiden de observerte UFOet, ca. ett minutt).

Flere UFOer!

Det er også bekreftet at flere mennesker har sett mystiske gjenstander over Åsbygda lørdag kveld 5. november, skriver Drammen Tidende og Buskerud Blad, og de forsikrer alle at det ikke kan ha vært noe fly.

To av disse er advokatfullmektig Willy Ruud og ingeniør Steinar Dalbu, begge bosatt ved Skaug i Åsbygda.

De er begge flykyndige og forsikrer at det ikke var fly de så over Åsbygda lørdag kveld. Begge er overbevist om at det var UFOer som var på ferde. Dalbu sier i denne forbindelse at han ikke tidligere har trodd på dette med UFOer, men at han nå ikke er i tvil (den har vi hørt før, red).

Han studerte de lysende gjenstandene gjennom en sterk kikkert, og han så noen runde kuler med hvelvinger. De fire gjenstandene gikk i formasjon. Sammen med naboene betraktet han dem i ca. en halv time. Etter det, forsvant kulene over åskanten.

Før vi forlater Åsbygda, skal vi referere hva andre øyenvitner har å fortelle:

Øyvind Torp fra Vesetrud i Åsbygda, forteller

at han stod ved vinduet kl. 17.30 selv samme tirsdag og kikket oppover mot åskanten. Plutselig blir han var et sterkt og skinnende lys som kom i voldsom hastighet sydfra og forsvant nordover mot Jevnaker. Hastigheten var så stor at det hele virket som en lang, lysende hale. På et par sekunder var fenomenet vekk, men hele åssiden ble opplyst! Nok en observasjon som kan tyde på at et UFO har vært på ferde i området tirsdag ettermiddag, skriver avisen Ringerikes Blad 28. oktober, og avisen fremsetter følgende teori:

14-åringene som så et UFO lande ved Alm skole. Fartøyet lettet og fortsatte sydover langs åskanten. Ca. 10 minutter senere så en av de ansatte ved skolen en rund gjenstand som utstrålte et sterkt lys over det samme området. Den kom også nordfra og gikk sydover. Der som det var samme UFOet, må det ha returnert! Vesetrud ligger ca. 2 km. lenger syd i Åsbygda. Var det samme UFOet Øyvind Torp så på vei tilbake til stedet hvor det først hadde landet?

Er UFOet også sett fra Vikersund tirsdagskvelden? Det er igjen Ringerikes Blad for 1. november som stiller dette spørsmålet, og forteller om en flygende gjenstand som barberte hustaket til naboen 50 meter unna.

Det virket nærmest som en utelampe i bevegelse. Det gule runde lyset så ut til å befinne seg over Tyrifjorden og gled sakte og lydløst i retning fra Ask mot Røyse.

Tre vitner holdt øye med det merkelige lyset et minutt tid, like etter kl. 18.30 tirsdag, en stund etter en gjenstand ble sett i bevegelse fra Odli i Hønefoss. Vitnene tenkte ikke mer over saken før de så UFO-oppslaget i Ringerikes Blad.

Også onsdag 26. oktober ble det sett UFO over Åsbygda, forteller Unni Gundhus, til avisen. Da hun kom kjørende fra Hønefoss i retning mot Hen, hvorfra der er god utsikt mot Åsbygda, fikk hun øye på et intenst skarpt lys som stod i ro på himmelen. Klokken var ca. 17,30 på ettermiddagen. Hennes observasjon ble gjort nøyaktig ett døgn etter at UFOet ble sett ved Alm skole.

Glåmdalen avis, skriver 29. oktober:

UFO sett i Grue og i Oslo-området.

»Det er spørsmål om ikke den merkelige flygende gjenstanden som ble sett på Ringerike,

hadde første landing her i Grue«, forteller Thorstein Nesseter.

»Hesten løp fra meg og jeg var ute noen timer for å få tak i den. Da jeg kom hjemover om kvelden og stod et par meter fra veien over Knap-holsberget, så jeg en lang gjenstand sveve i luften 2-3 meter over veien.

I den ene enden lyste det rødt og i den andre så det ut som en vanlig lypsære lyste. Da jeg var kommet ut på veien, ikke langt fra gjenstan-den, så den ut for meg å være rund og lysende som månen. Jeg var ikke langt fra den da hel-ler.«

Stedet var på Reidar Omstedsvei ned til Agnås og videre over Knapholsberget.

To damer fra Brandval så også noe merkelig på himmelen tirsdag ettermiddag omkring fem mi-nutter etter at de to guttene så et UFO lande på Ringerike.

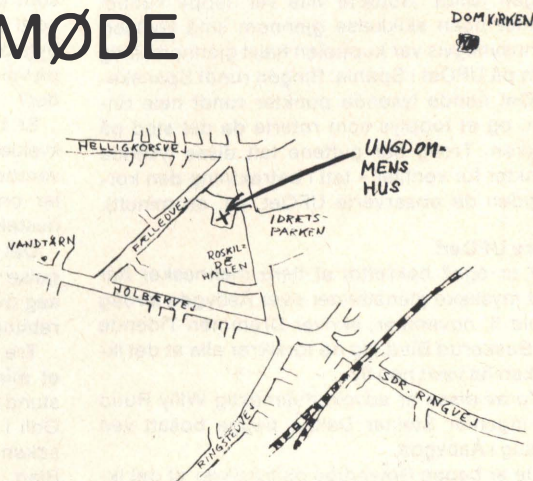
Damene kom fra Oslo, og på motorveien der veien til Gjelleråsen tar av, fikk de plutselig se en gjenstand på himmelen. De forteller at den var grønn på farge og beveget seg fra øst mot vest.

MEDLEMSMØDE

for alle

læsere af

UFO-NYT:

Fredag den 11. august 1978 kl. 19.30 i Roskilde.

Adressen er: »UNGDOMMENS HUS«, Parkvej 5, Roskilde.

Repræsentanter for SUFOIs ledelse vil være tilstede.

Der vil blive orienteret om SUFOIs arbejde, og aktuelle UFO-sager og problemer vil blive uddybet efter ønske. Spørgsmål er velkomne. Gratis adgang. Tag blot bekendte med.

Hvad var nu det med JORMA VIITA?

I UFO-NYT nr. 4/ 1977 bad en læser om yderligere oplysninger om de UFO-fotos, der gennem de senere år var taget af Jorma Viita i Odense-området.

Læseren, L. Berg fra Silkeborg, fik det svar, at vi i SUFOI ikke troede på Viitas billeder og derfor heller ikke havde beskæftiget os særligt med dem.

Dette faldt tilsyneladende fhv. major H. C. Petersen, IGAP, for brystet, og han har i sit tidsskrift UFO-Kontakt nr. 5/ 1977 betroet sine læsere, »at SUFOI intet kendskab har til Viita-sagen, fordi SUFOI på forhånd lukkede øjnene for den.«

Vi mener, at denne specielle udlægning af sagens forløb nok kunne trænge til en kommentar.

Da pressen i stor opsætning bragte Jorma Viitas 3 første fotografier i 1974, var SUFOI straks på pletten med henblik på at få sat en undersøgelse af Viitas beretning og billeder i gang.

Fra Jorma Viita modtog SUFOI de 3 sort/hvide negativer, som det var vor agt at få analyseret nøjere i USA. Vi fik fremstillet negativkopier, og de originale negativer blev på Viitas foranledning returneret til ham selv igen. Kort tid efter måtte vi imidlertid desværre konstatere, at vore negativkopier på grund af tekniske uheld ikke var brugbare for nogen form for undersøgelser.

Vi bad derfor Jorma Viita om på ny at måtte låne de originale negativer, men dette ønske blev ikke efterkommet. Samtidig erfarede vi, at H. C. Petersen og andre også var gået i gang med sagen. Da vi ikke ønskede »at konkurrere« med andre organisationer, og eftersom vi ikke længere kunne få det originale negativmateriale at arbejde videre med, var SUFOI stort set ude af de direkte undersøgelser i denne sag.

Mange forskellige mennesker har i den forløbne tid været involveret på forskellig måde i den såkaldte »Viita-sag«, herunder specielt IGAP-folkene i Odense, Heimo Vesterinen samt medlemmer af Odense UFO-gruppe.

Der blev i 1975 udgivet et EXTRA-hæfte på

40 sider af tidsskriftet »UFO-Kontakt« med titlen »UFO'er over Odense«. Hæftet udkom på dansk og engelsk og beskrev i detaljer 16 rapporter fra Jorma Viitas hånd med tilhørende fotografier. Og det var til gengæld ikke så få fotos, der her var tale om. Med undtagelse af de tre første fotos var alle de efterfølgende nu i farver. Ved de fleste observationer var der taget adskillige fotografier af UFO'er i alskens afskygninger. Indtil nu er der taget langt over 100 fotografier samt nogle stumper smalfilm.

Hele sagen udviklede sig efterhånden til landede rumfartøjer og forskellige kontakter med de ombordværende besætningsmedlemmer. Alle disse ting blev af H. C. Petersen beskrevet i endnu et særhæfte på 50 sider med titlen

ことを付け加えたい。彼は人々を面白がらせようとしているのではなく、真に彼の経験をできる限りし
ようとしているのである。

ポート No. 2 ハイモ・ヴェステリオン

ポート No. 1
1974年 2月15日 午後5時

Skibsbygger så 16 flyvende tallerkener

f Anders Poulsen

g skulle til træning lokale karateklub, g ville tage bille- tningen, havde fotografiapparat en var klar og solen skulle ned. Da jeg kørte ud på et taller- et bevar- rbi mig.

Invasion af flyvende tallerkener over Fyn

Især H. C. Andersens føde

s på at lagede, og havde Jeg vil ikke sel fra, at de gerste kan- endig

24-årig finne tog billeder af UFO'er over Fyn

gen den ski i som næ les som ken. Det dels også Mange vil tvivl ser, og for at fi Fra b med ca rum objekter om sættag forløb me fr Vitta ser m husv Bobb Skib og

MASSER AF UFO'ER I LUFTEN OVER ODENSE

Finsk skibsværftsarbejder 12 rigt illustrerede rapport flyvende tallerkener

Det vrirler med flyvende tallerkener over Odense fotografier i bringer

UFO-eksperterne er enige om de flyvende tallerkener over Odense: Fotografen kan ikke opgive navne på de påståede vidner

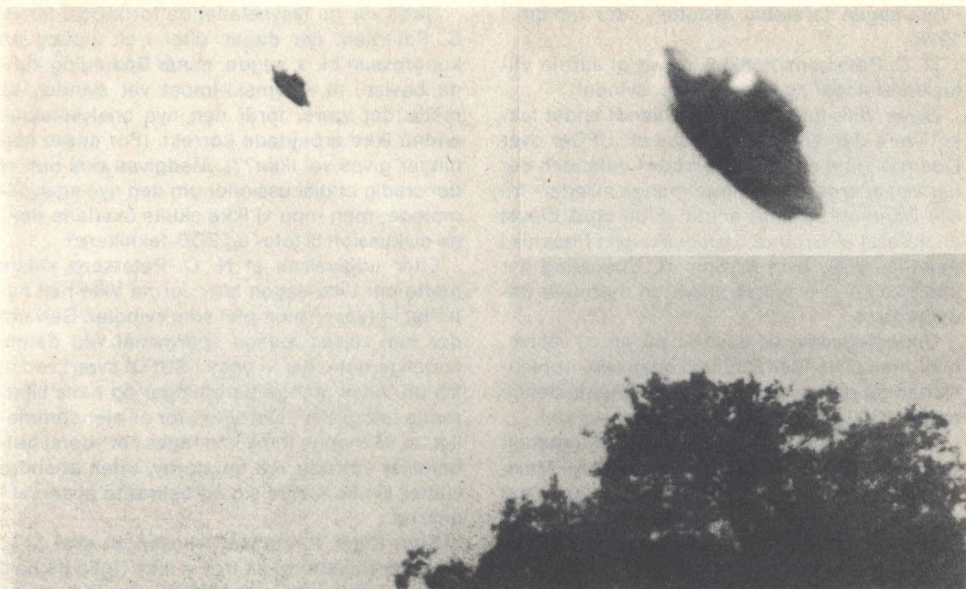
FUP DET HELE

UFO-ekspert: Trods billederne kan jeg ikke garantere for ægtheden

Den 22. juni st midt på dagen og fotograferede vende tallerkener i Odense. V skov så komme im

er taget i farne af fotografen Jorma Vata, men

ner 2. nesker itagel- af iver maj og mellem- videre endelses- det sam- g Jorma s opgive- ver Skib- gade, over nge over Thuragade rftet.

Dette foto blev gengivet i »Playboy«. Taget 22/6 1974 kl. ca. 14.30. Indsat en udsnitsforstørrelse af tingesten.

Her og på næste side vises udsnit af Jorma Viitas 3 første, sort/hvide, fotografier samt en udsnitsforstørrelse af det ene. Alle 3 billeder blev ifølge Viitas oplysninger taget d. 15/2 1974 kl. ca. 17.00

»Viita-sagen foreløbig afsluttet«, der udkom i 1976.

H. C. Petersens konklusion er, at Jorma Viitas beretninger og fotografier er svindel.

Disse Viita-fotografier har (blandt andet takket være den engelske udgave af »UFOer over Odense«) fået en ret stor omtale i udlandet, der har vist interesse for »disse mange billeder« fra lille Danmark. Blandt andet er de også blevet analyseret af Ground Saucer Watch i Phoenix i Arizona, USA, hvor William H. Spaulding har underkastet 2 af Viitas aftryk en nærmere undersøgelse.

Undersøgelsen er baseret på en ny teknik, hvor man anvender EDB ved analysen. Konklusionen på denne analyse var sammenfaldende med H. C. Petersens: Der er tale om svindel.

William H. Spaulding var en af foredragsholderne ved UFO-kongressen i Acapulco i Mexico i foråret 1977. Her fortalte han yderligere om den nye computerteknik, der kan anvendes ved analyser af UFO-fotos.*) Herunder fortalte han, at analysen af et af George Adamski's fotografier viste, at også dette var svindel.

Dette var nu tilsyneladende for meget for H. C. Petersen, der dagen efter i sit indlæg på kongressen bl. a. sagde, at når Spaulding kunne bevise, at Adamski-fotoet var svindel, så måtte det være, fordi den nye analyseteknik endnu ikke arbejdede korrekt. (For andre løsninger gives vel ikke??). Medgives skal det, at der stadig er diskussioner om den nye analysemetode, men mon vi ikke skulle overlade denne diskussion til foto- og EDB-teknikere?

Efter udgivelsen af H. C. Petersens sidste hæfte om Viita-sagen blev Jorma Viita helt naturligt i pressen stemplet som svindler. Selv om der kan rejses mange spørgsmål ved denne endelige dom, har vi også i SUFOL svært ved at tro på Viitas mange beretninger og hans tilhørende fotografier. Det virker for os ejendommeligt, at så mange fotos kan tages i et yderst tætbefolket område ved en storby, uden at andre vidner skulle melde sig og bekræfte observationerne.

Som Peter A. Hansen skrev i sit svar til L. Berg fra Silkeborg, så tror vi ikke rigtig på hele denne historie, der mangler vægtige indicier for

*) Se f. eks. analysen af San José de Valderas-billederne i UFO-NYT nr. 1/78.

sin troværdighed. Og her er vi altså enige med H. C. Petersen.

Det var på et meget tidligt tidspunkt vort ønske i UFO-NYT at bringe en større beretning om Jorma Viita og hans mange observationer og fotografier, men som sagen udviklede sig, blev vi mere tøvende over for denne tanke.

Det ærgrer os i dag i SUFOI at se på den store udbredelse, Viitas fotografier har fået specielt i udlandet. Det ville have været rart at få publiceret »svindel-konklusionen« til lige så mange organisationer og tidsskrifter verden over, som det første særnummer af »UFO-Kontakt« på engelsk. Så kunne man måske i højere grad have undgået til stadighed at se Viitas fotografier publiceret i alle mulige tidsskrifter, som om de var nogle af verdens bedste UFO-fotos i organisationernes arkiver. Som et eksempel kan det nævnes, at firmaet »Educational Materials, Inc.« i Californien i USA, sælger 20 rumlysbilleder med titlen »Anomalies of Space Exploration«. Det ene af disse lysbilleder er forsynet med denne tekst: »Dette foto af et

UFO blev taget i Danmark af en amatørastro-nom«. Det næste billede i serien er en kraftig forstørrelse af samme foto. Og naturligvis er der tale om et af Viitas fotografier. Det amerikanske magasin »Playboy« indeholder i sit januar nr. 1978 en meget lang artikel om UFOer. Forbavelsen stiger, når man midt i artiklen støder på en række fotografier, hvoraf det ene er Jorma Viitas med en tekst, der blot fortæller, at der er tale om et foto af et uidentificeret flyvende objekt set i Danmark, og at det fra Dr. Hyneks kontor meddeles, at dato, oprindelse og troværdighed ikke er bekræftet. Og »Playboy« udkommer i et millionoplag over hele verden. Sådanne hændelser øger ikke troværdigheden omkring UFO-sagen.

SUFOI lukkede ikke øjnene for Viita-sagen, men fulgte på afstand opmærksomt begivenhederne også omkring de undersøgelser, der altså heller ikke denne gang skulle bringe os nærmere en opklaring af UFO-fænomenerne.

Ole Henningsen

FOTA & orientering

Det projekt, der i øjeblikket har første prioritet i FOTA, er udviklingsarbejdet på detektoren – dette lille stykke elektronik der skal danne hjertet i nogle af de øvrige projekter – varslingskæde og sporingsstationer.

I skrivende stund er flere »prototyper« til test, nogle har fortrin fremfor andre, men som noget af nedenstående vil vise, er vi tvunget til at indgå en række kompromisser.

For den lidt tekniske interesserede skal her opsummeres nogle af de krav, FOTA har opstillet til en serieproduceret detektor – samt nogle af de problemer, der medfølger.

Udgangspunktet for konstruktionen ligger i de mange rapporter om EM-effekter – påvirkning af kompasser, instrumenter, motorer, kraftig magnetisering af jerngenstande, forstyrrelser af radio og TV etc. En del af disse effekter kan skyldes andre faktorer – der er heller ingen garanti for, at UFOer altid forårsager ændringer i det bestående magnetfelt – men vi kan tage det som startsted og håbe på, at nyt

rapportmateriale, indsamlet som funktion af instrumentadvisering, kan forøge vor viden om fænomenets sande karakter. Det første groft formulerede krav vil derfor være: Vi skal bruge en detektor, der registrerer en ændring i magnetfeltet.

De fleste, der i nogen tid har beskæftiget sig med UFO-problemet, vil være bekendt med nogle af de mange »Kompassålstyper« (med kontaktringe, fotoceller, spejrefleks o.s.v.). Et par af de generelle ulemper ved disse er træghed på grund af friktionen samt en uvilje til at reagere for ændringer over en vis frekvens p. g. a. inertien i nålen. Disse mangler, sammenholdt med en række ønsker om detektorens ydeevne, førte til en række »krav«, hvoraf nogle her er gengivet i flæng:

- rimelig følsomhed
- Registrere en lavfrekvent ændring
- lavt strømforbrug ved batteridrift
- dæmpning af uønskede signaler
- imødegåelse af fejlalarmer

- temperaturstabilitet
- audio-visuel alarm
- tilslutning til extern relæstyring
- tilslutning til skriver ell. andet registreringsudstyr
- batteri/lysnedrift
- ingen Nord-Syd orientering
- handy, let transportabel
- robust udførelse
- dryptæt
- standardtype batteri eller akkumulator
- sidst, men ikke mindst - prisbillig!

Allerede det første punkt bringer os ind på spørgsmålet om kompromisløsninger. Vi vil gerne registrere en svag feltændring, men vi er omgivet af hundredevis af genstande, der utilsigtet er i stand til at ændre feltet - køleskabe, der tænder og slukker, radio, TV o.s.v. - overalt, hvor der løber en elektrisk strøm, opstår der et felt, måske ikke særlig kraftigt, men i mange tilfælde tilstrækkeligt til at kunne påvirke følsomt apparatur. I åben mark, fjernt fra højspændingsledninger og lignende, er dette ikke noget problem, men i tæt bymæssig bebyggelse kan det volde store vanskeligheder.

Vi har altså valget mellem stor følsomhed - med chance for mange fejlindikeringer, eller en dårligere følsomhed - med tilsvarende dårlig rækkevidde. Der kan siges en hel del om feltstyrke og afstand, men vi vil stadig være nødt til at finde en gylden middelvej.

Man kan lave filtre til at udelukke en del af »lysnestøj« - det vil fordyre detektoren, og værre, måske fjerne en del af det lavfrekvente spekter, vi er interesseret i at registrere.

Man kan gøre teknikken mere avanceret, men jo flere aktive komponenter vi fylder i, des mere stiger prisen og strømforbruget.

Jo større forstærkning vi arbejder med, des vanskeligere er opstillingen at holde stabil.

Man kan anvende specialkomponenter til imødegåelse af temperaturdrift - prisen ryger i vejret.

Batteridrift ved stationært brug - uøkonomisk - ved lysnedrift må strømforsyningen anbringes udenfor detektoren og i nogen afstand fra denne for ikke at genere med sit eget felt.

Adskilligt mere kunne remses op. Meget af dette er imidlertid allerede historie, de fleste af problemerne er løst. Som med de nye bilmodeller følger vi os nødsaget til at udvise en vis tilbageholdenhed med specifikationer, så meget kan dog »sive« ud, at det, der i øjeblikket pudses på, er strømforbruget. Denne afpudsning ventes snart tilendebragt, formentlig således at den endelige prototype er klar til de afgørende prøver, samtidig med at dette læses. Når nogle praktiske erfaringer er indhøstet fra de første seriefremstillede eksemplarer, vil vi i FOTA-orientering bringe en nærmere beskrivelse af detektoren og dens muligheder.

B.Aa.

Blade af en ufologs dagbog 1.

af Bent Aalberg

Ikke alt hvad der blinker i det sydsjællandske er UFO'er!

En hverdagsaften - godt midnat - sad jeg i kælderen og arbejdede da min 22-årige søn sammen med en jævnaldrende ven kom hjem og hæsblæsende sagde: »Hej gamle! - har du tid et øjeblik? Så snoop lige kikkerten og kom med ud i vognen. Der står noget underligt og blinker på en mark nede mod Askov - vi skal lidt ned ad vejen for at få øje på det!«

Jeg ekviperede mig hastigt med kikkert og et stk. primitiv magnetdetektor, hvorpå jeg krympede mig ind i minibilen. 300 m nede ad vejen: »Der er den!« - Godt fast anlæg til kikkerten - »Hm - hmm?« I kikkerten viste sig med få sekunders interval noget der lignede et lille lyn - ca. en meter til halvanden i højden - det ligesom sprang op af marken, skiftende i blå/rødlige nuancer. »Besyderligt, vi må tættere på!« Ind i vognen - ned ad den første sidevej i retningen - halvanden kilometer - der var den

igen, øst for os. Svingede ved planteskolen – længere frem – ned ad en bulet markvej – ud af vognen – ind på marken – intet objekt! Ind i vogn, bakke et langt stykke – videre rundt med markveje, ind- og udstigninger – ca. 5 km – intet UFO. Omtrent hjemme fik vi atter øje på det, denne gang omtrent i syd. Helt tilbage til den hjemlige mark, ud af vognen og i fuldt firspring ud til en lille høj – rigtigt, herfra kunne vi se glimtene tydeligt i Øst-sydøst. Da det mellem-liggende terræn delvis består af mose og en mindre flod (bæk), afstod vi fra i mørke at begive os på yderligere terrænløb. Bankede i stedet et par pinde i jorden for at have en nøjagtig sig-

telinie. Lod kikkerten gå på omgang den næste halve times tid, samtidig med at vi opkastede hypoteser om den stadig lystigt blinkende genstand. Var så småt begyndt at danne en teori. Natteluft var kølig – vi frøs – så da det blinkende lilleputlyn ikke gjorde tegn til at forsvinde, besluttede vi at afbryde stævnemødet. Da det var blevet lyst, gik min søn og jeg atter ud på højen, fandt sigtelinien og satte kikkerten for øjnene – der en hegnsæl med porcelæns-klokke – hegnsstråd – nok en pæl, og der – vores UFO – et lysstofrør der lænede sig op ad det elektriske hegn! 1 stk. UFO identificeret!

B.Aa.

Teorier og Tanker

-bidrag fra læserne

Som vi tidligere flere gange har givet udtryk for, er vi meget glade for at modtage indlæg og kommentarer fra læserne. Til dette nummer er indløbet 3 bidrag – og vi håber at kunne gøre dette til en fast rubrik.

Teorier og tanker

De opfordrer igen i nummer 2/1978 til flere teorier og tanker. Her er et forslag:

Der er stor uenighed om hvad UFOer er, og om de overhovedet er, og i givet fald, hvor kommer de da fra. Min mening om sagen er:

En del af dem kan være kuglelyn, eller reflektering af lys, fra ganske almindelige lyskilder. Men der er andre, som ikke tyder i den retning, det gælder f. eks. den hvor en dame observerer et objekt i sin have (nr. 6/77). Den kan jeg ikke finde anden forklaring på, end at det må være en slags rumskib fra en anden planet.

Jeg formoder ikke, at der findes intelligensvæsner på nogle af de planeter, som findes i vores solsystem. Men derimod på mange andre planeter i andre solsystemer; det vil være for egoistisk at tro andet. Sandsynligvis med et andet udseende, og opbygning end os, da der

spiller andre faktorer ind, planeternes tyngdekraft ets. Der påstås at være observeret mange forskellige udseende ufonauter; nogle af dem i UFO-NYT rapporterede ufonauter, er sikkert det rene opspind, jeg tænker f. eks. på tilfælde som José António da Silva. Men en hel del af dem er sikkert autentiske.

De før nævnte lysende kugler, som man kunne tolke som kuglelyn, kan også være små fotografiske observatører, udsendt af et større UFO; eller genstande der på anden måde skal hente oplysninger tilbage til UFOet. De større UFOer ses også nede ved jorden, det skulle jo ikke være nødvendigt, når de små observatører kunne gøre det? Det kan enten være fordi, der i UFOet er opstået en fejl. Eller det som jeg nærmere tror: De små har indsamlet data om et område, disse data ses nærmere efter inde i UFOet, og hvis det viser sig at der er ting som der skal udforskes nærmere, eller hvis der skal tages prøver f. eks. af Jorden. Det er så ved de lejligheder, man kan se disse ufonauter.

Af rapporterne kan man se, at det er visse områder, der hele tiden bliver besøgt af UFOer; det gælder områder som Nordsjælland, Københavnsområdet, og tildels Vestsjælland

og Fyn; derimod er der kun meget få observationer i Jylland. Det kunne være fordi, der er flere mennesker på Sjælland til at kigge efter UFOer, men det kan også være, at der er flere UFOer, fordi der er flere mennesker. Men hvad jeg nærmere tror: Det er ikke selve mennesket der er af særlig interesse, men det er det der omgiver menneskene, bebyggelser, industriforretagender etc. Men jeg tror også at plante- og dyrelivet interesserer dem; men disse interesser udfører de på mere øde steder, og dér bli-

ver de af samme grund ikke iagttaget. Vores jord er sikkert også af særdeles stor interesse, der findes sikkert stoffer her på jorden, som ikke findes på deres planet. Det kan være stoffer som her er af særlig stor betydning, og så kan de også have stoffer, som vi slet ikke kender. Ligeledes kan det luftlag som dækker deres planet, være af en helt anden sammensætning end vor.

Jesper Barentzen Jensen

Teorier og mulighederne er uendelige

For en del år siden, 10 måske 15 år, blev der et sted i Amerika, i en mose var det vist, fundet et stykke behandlet metal, lavet af en for os helt ukendt legering, og i nyere tid lignende i Frankrig, foruden der jo flere steder på jorden er fundet højst besynderlige ting, hvis herkomst er uforklarlig; det leder i al fald mine tanker hen på UFOer, hvilket jeg nok ikke er ene om. På et punkt er jeg dog nok mere ene, nemlig at disse UFOers intelligensvæsener er og altid har været mennesker?

Jeg forestiller mig at Jorden i en fjern fortid har været det eneste beboede sted i universet, hvor »menneskene« på et tidspunkt har nået et langt højere niveau end vi har nu, kulturelt og intelligensmæssigt, formodentligt forårsaget

ved manipulation med vore gener. På et tidspunkt er der så sket en naturkatastrofe af et omfang vi ikke kan fantasere os til, således at en masseevakuering har fundet sted, formodentlig til Mars, derfor ruinbyerne? Mars er så på et langt senere tidspunkt blevet ubeboelig så man har måttet finde andre »græsgange«. Altså er det måske fjerne forfædre der gæster os iblandt, størrelsesforskellen mellem dem og os skyldes sikkert at de har måttet tilpasse sig andre atmosfæriske forhold, eller at der for de mange, mange år siden var andre atmosfæriske forhold på Jorden. Ja, hvem ved? svaret på UFO-gåden ligger måske lige foran os og venter på at blive samlet op.

Per Moliin.

Derfor alle disse UFO-observationer

Da næsten al historie har et udgangspunkt, skal denne historie ikke være reglen uden undtagelse. Her er et par eksempler.

Gud skabte Jorden, nå – ja, men hvem skabte så Gud. Bibelen tager altså udgangspunkt i, at Gud allerede er til da bibelen skrives.

Mange videnskabsmænd mener, at hele universet har været en stor masse, der er eksploderet, nå – ja, men hvor er så den masse kommet fra. Videnskaben tager altså udgangspunkt i, at massen allerede er der. Det kan bare ikke forklares, hvor den kommer fra.

En ting vi mennesker heldigvis er udstyret med er fantasi. Det er da også fantasien, der i denne historie står i første række.

Forestil dig at Jorden og hele Universet ser ud som det gør i øjeblikket. Du skal ikke tænke på, hvorfra og hvordan det er opstået, for så kan du ikke følge med hjernemæssigt, det er vi for dumme til endnu.

Du ved altså at Jorden og Universet, ja – utallige planeter, stjerner og solsystemer eksisterer. Altså skal du være bløjet, hvis du ikke tror (ved), at der må være liv på andre planeter og i

andre solsystemer.

For at belyse hvor vi mennesker kommer fra, tager vi til en planet i et andet solsystem.

På en planet mange mange lysår fra Jorden er der et folk, der forstår at mestre kunsten i avanceret teknologi i forhold til os mennesker, forstået på den måde, at når vi her på Jorden har år 2000 er det på den anden planet år 50000.

For at man ikke skal sige nå - ja, men hvor kommer så de meget avancerede teknologiske mennesker fra, siger vi til os selv, for at give vores lille hjerne fred, at de eksisterer og er til. På den måde kan vi skyde vores problem om, hvor vi stammer fra, over på den anden planet. Her kommer vi jordmennesker nemlig ind i billedet, for vi er jo ikke opstået af ingenting.

Skal man give en forklaring på de mange menneskeracer her på Jorden, kan denne konklusion måske give stof til eftertanke.

På den planet som vi vil undlade at navngive, har denne planets videnskabsmænd lavet forsøg med det vi kalder reagensglasbørn. Ved at mixe med kromosomer og andre avancerede tekniske hjælpemidler, som vi ikke skal komme nærmere ind på, har de fremstillet forskellige individer efter et reagensglasprincip, der således har givet udslag i forskellige racer. Det vi kalder mongolider, negrider, europider og austroider.

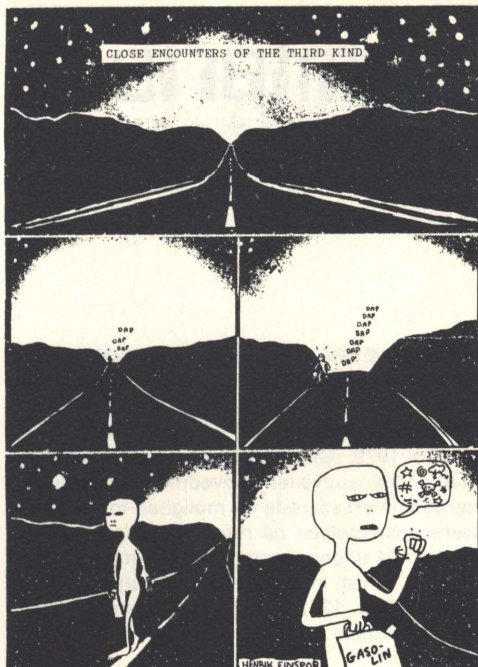
Da det havde vist sig at man på planeten kunne producere reagensglasbørn i massevis, gjorde man det forsøg, at man isolerede børnene efter race i ø-reservater.

Efterhånden som børnene voksede op, udviklede de en kommunikation med stemmen, således at de var i stand til at tale sammen. Nu må du huske at de forskellige racer blev isoleret fra hinanden, derfor har vi så mange forskellige prog her på jorden.

Efter nogle generationer i isolation, blev racerne indfanget og sendt i rumskibe (UFOer) herved på vores dengang ubeboede jord. Der levede dog dyr.

Mange mange tusinde mennesker her på Jorden har set en UFO. Forklaringen herpå kan jo være den, at det er disse UFO-mennesker, der har sat os herved på Jorden, for så at følge det på nært hold, de selv har lavet. Nemlig os mennesker. Dette kan jo være forklaringen og en grund til de mange UFOer, som observeres døgnet rundt her på Jorden.

Leif Bæk

Efter at have set den fremragende og smukke film »Nærkontakt af tredje grad« fik jeg lyst til at lave denne lille historie som jeg også håber I kan lide. Hvis I har lyst må I gerne bringe den i UFO-NYT.

Jeg er selv en ivrig læser af UFO-bøger og blade, og jeg udgiver desuden mit eget tegneseriefanzine, NO LIMIT, hvor jeg også har tegnet nogle historier med UFOer og rumvæsener.

Henrik Einspor (17)

UFO dokumenteret - dr. J. Allen Hyneks berømte bog - er desværre udsolgt. Men han er også med i

UFO og Videnskaben

- sammen med 5 andre forskere.
136 sider SUFOI-medlemspris kr. 22,60.
Bestil venligst pr. giro 9 11 77 25
SUFOI, postboks 6, 2820 Gentofte

rumfarts - notitser

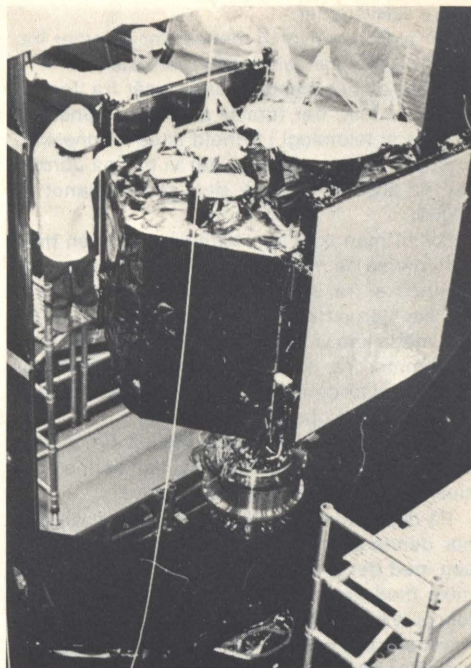
ved Ole J. Knudsen

1. RUMFÆRGE OPSENDELSE UDSKUDT:

Det er nu helt sikkert at den første opsendelse af NASAs Rumfærge Orbiter 102 (endnu ikke navngivet) er udsendt fra 31. marts 1979 til den 13. juni 1979, især på grund af vanskeligheder med de tre nyudviklede hovedmotorer på Rumfærgen. Interesserede får mulighed for at overvære opsendelsen på nært hold i forbindelse med en 14 dages chartertur fra London, arrangeret af British Interplanetary Society (se UFO-NYT 3/77, p. 127). Yderligere oplysninger hos Ole J. Knudsen.

OTS PÅ PLADS: Efter lange og trange forberedelser er den første europæiske kommunikationssatellit OTS-2 nu på plads (OTS står for Orbital Test Satellite). Den første satellit OTS-A blev ødelagt, da dens amerikanske Thor-Delta-løfteraket eksploderede 54 sekunder efter starten den 13. september 1977. Heldigvis var satellitten og opsendelsen forsikret, og det gik hurtigt med at få bygget en reserve. Man har nemlig været så forudseende i ESA, at man bygger mange af satellitterne op over samme »skelet«, så er det kun indmaden som skal ændres fra satellit til satellit.

Man havde en afløser klar til opsendelse sidst i april i år, men opsendelsen blev udsat i alt fire gange på grund af tekniske vanskeligheder af forskellig art. Endelig den 11. maj lykkedes opsendelsen perfekt, og den 21. maj blev OTS-2 anbragt på sin endelige position i geostationært kredsløb over ækvator, ca. 10° østlig længde (over Gabon i Afrika). Geostationært kredsløb vil sige at satellitten kredser om Jorden ved ækvator i 35.900 kilometers højde, således at den netop er et døgn om et omløb. På den samme tid drejer Jorden sig jo én gang

Her ses OTS-A satellitten under afprøvning. OTS-2 ligner fuldstændig. Satellitten vejer ved opsendelsen 865 kg og i kredsløb 444 kg. Den er sekskantet, 2,13 meter i diameter og 2,39 m høj. De mange antenner dækker hele Vesteuropa, Mellemøsten, Nordafrika, Azorerne, De kanariske Øer og Island.

Kilde: ESA

rundt, og dermed står satellitten stille over det samme punkt altid.

Som navnet antyder skal OTS-2 anvendes til at afprøve kommunikationssystemer. Når den er gennemprøvet helt, en gang i september, kan den overføre TV-udsendelser, telefon og telex m. m. med en kapacitet svarende til 6000 telefonsamtaler samtidig. OTS-2 er forløberen for det fælleseuropæiske telekommunikationssystem ECS, som en gang omkring 1990 vil kunne overføre data svarende til 20.000 telefonsamtaler samtidig.

NASA News/ESA Newsletter

ESASTRONAUTER: En af disse herrer får æren af at være første vesteuropæer i rummet, idet

ESA sender en »payload specialist«, dvs. eksperimentator op med den første Spacelab opsendelse i 1980 eller 81. De tre er fra venstre Wubbo Ockels (31) fra Holland, Claude Nicollier (33) fra Schweiz, Ulf Merbold (36) fra Tyskland og Franco Malerba (31) fra Italien. En af disse bliver senere sorteret fra, og de andre træner til Spacelab-turen, én som astronaut og de to andre som opbakning på Jorden. NASA og ESA har også allerede udvalgt otte finalister til den anden Spacelab-tur i april 1981, hvoraf de fire skal træne til selve turen. To af kandidaterne er englændere, resten amerikanere.

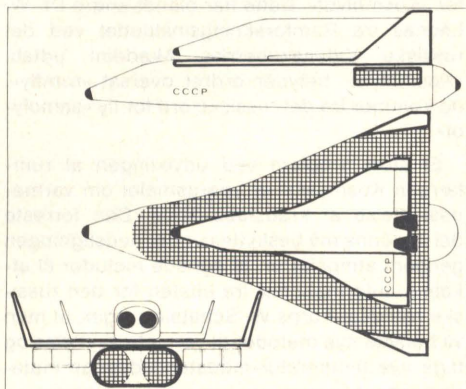
Flight Int. 19780527.

RUSSISK RUMFÆRGE PÅ VEJ?!

På grund af den relative hemmeligholdelse af de russiske rumprojekter er den vestlige verdens viden om disse projekter bl. a. et spørgsmål om læsen mellem linierne i de officielle udtalelser og en sammenstykning af oplysninger fra diverse personers udtalelser. Derfor skal oplysningerne i den følgende artikel tages med alle mulige forbehold.

Når man om 25 år læser en bog om rumfartsudviklingen i den sidste halvdel af det tyvende århundrede, vil årene 1977-1979 ganske givet være fremhævet som betydningsfulde år for udviklingen indenfor rumforskningen. I disse år er vi nemlig på vej ind i en ny epoke i udforskningen af rummet omkring os, hvor de forholdsvis dyre engangs-raketter delvis vil blive afløst af opsendelsesfartøjer, der kan genbruges flere gange. Dette skaber ikke bare mulighed for billigere opsendelse af videnskabeligt udstyr m. m., men det åbner også helt nye muligheder for udforskning og udnyttelse af det næsten lufttomme og gravitationsløse rum.

Men mens vi atter og atter læser om udviklingen og testforsøgene af den amerikanske rumfærge »Space Shuttle«, forbigås oplysningerne om udviklingen af en tilsvarende russisk rumfærge for det meste i tavshed. Dog kunne man allerede i januar 1974 på forsiden af det månedlige tyske blad »Flug Revue & Flugwelt International« læse overskriften »Den russiske

Her ses et skematisk udkast af den russiske rumfærge Kosmopolit. Det nederste af de to sammenkoblede fly er det hypersoniske bærefly, mens det andet trin, kredsløbsdelen, ses som den øverste af de to dele.

rumfærge«. Inde i bladet kunne man så læse om udviklingen af en russisk rumfærge.

I 1975 dukkede der så yderligere oplysninger op om den russiske rumfærge. Udtalelser fra A. Tschikarin fra det russiske Institut for Civilflugt gik ud på, at den russiske rumfærge skal bestå af to fly med deltavinger: Det ene et stort hypersonisk bærefly, det andet et mindre fly, der skal påmonteres det store. Opsendelsen skal foregå horisontalt som ved konventionelle fly. I ca. 30 km højde bliver det øvre fly frigjort ved en hastighed på 2,2 km/sek. (8000 km/t), og bæreflyet vender pilotstyret tilbage til jordoverfladen.

Den egentlige rumfærge øger nu hastigheden op til 7,9 km/sek. (28.000 km/t) og går i kredsløb om Jorden. En udgave af rumfærgen skal bruges til passager- og fragttransport. Denne udgave forlader straks kredsløbet og bevæger sig igen ind i atmosfæren. En anden udgave af rumfærgen skal fungere på linie med den amerikanske Shuttle, og denne udgave vil så for eksempel blive styret til sammenkobling med en rumstation. Efter opholdet i rummet gælder der for begge udgaver, at de bevæger sig på aerodynamisk vis ned gennem atmosfæren og lander på en lufthavns landingsbane.

Dette to-trins rumfærge-udkast bliver i Sovjet betegnet som Hypersonisk-gruppen, eller også for »Kosmolyot«. Dette har blandt andre Dr. W. Leonas fra Rumforskningsinstituttet ved det russiske Videnskabernes Akademi udtalt. »Kosmolyot« betyder ordret oversat »rumfly«, og kommer fra det russiske ord for fly »samolyot«.

Et stort problem ved udviklingen af rumfærgen Kosmolyot er spørgsmålet om varmebeskyttelse af kredsløbs-delen. Den forreste del af denne må beskyttes under nedstigningen gennem atmosfæren af egnede metoder til afkøling. Informationer fra chefen for den russiske rumpilot-korps W. Schatalow siger, at man vil benytte nye metoder til varmebeskyttelse og tage nye temperatur-modstandsdygtige materialer i brug.

I modsætning til bæreflyet, der bruger ca. 10 minutter til nedstigningen, vil kredsløbs-delen bruge op til en time til nedstigningen. Temperatur-belastningen for det meste af flyet kommer da på grund af den langsomme nedstigning meget tæt på temperatur/strålings-ligevægten. I stor højde er der derfor ikke brug for nogen smeltning-afkøling, idet den såkaldte strålingsafkøling er nok. Ved denne form for afkøling bliver den opsamlede varmemængde ganske enkelt udstrålet til omgivelserne.

I dybere atmosfærelag bliver opvarmningen af kredsløbs-delen dog så stor, at det er nødvendigt med yderligere foranstaltninger til afkøling. Ved Kosmolyot skal den såkaldte smeltning-afkøling bruges. Denne metode betragter russerne som den bedste til afkøling af rumfærgen, idet den kun kræver ringe forøgelse af færgens vægt. Metoden fungerer på den måde, at stoffer anbragt på forsiden af rumfærgen optager varmen og omsætter denne i

smeltning- og fordampnings-processer. Som materialer anvendes som regel syntetisk harpiks med glasfiber-forstærkning eller cellekonstruktioner med syntetisk harpiks-fyld.

Et andet udviklingsproblem ved Kosmolyot er, efter oplysninger fra W. Schatalow, styringen af rumfærgen. Den bliver udstyret med både aerodynamiske og reaktions styresystemer. Den første gruppe omfatter højde- og sideror, mens den anden omfatter gasdyser til manøvrering i rummet.

I januar 1977 blev den russiske kosmonaut Pawel Popowitsch (Wostok 4, 1962, og Soyuz 14, 1974) interviewet, og naturligvis blev han udspurgt angående den russiske rumfærge. På spørgsmål om russerne overhovedet udvikler en rumfærge svarede han: »Ja, i Sovjet bliver der nu arbejdet på et sådan projekt. Det er et økonomisk livsspørgsmål for rumfarten. Først troede man, at den økonomiske udnyttelse af genbrugs-rumfærger var ca. ti gange højere end udnyttelsen af bæreraketter. Nøjere analyser har dog vist at rumfærgerne kun er ca. 2-3 gange billigere. Alligevel er de dog økonomisk interessante. Angående systemkonfigurationen er der flere meninger. Nogle tror, at man ikke skal lave rumfærgerne to-trins, men 3 eller endog 4-trins. Disse spørgsmål bliver diskuteret, og det bedste system har udkrystalliseret sig.«

Popowitsch blev så spurgt: »Vil den russiske rumfærge Kosmolyot bestå af to trin?«, hvortil han svarede: »Stort set har De ret. Den vil bestå af to trin. En del vender tilbage til Jorden, mens den anden går i kredsløb. Men alle problemerne har endnu ikke løst sig.«

Popowitsch kunne ikke nærmere redegøre for, hvornår Kosmolyoten kan blive opsendt for første gang, men han kunne dog ikke udelukke, at den ikke kan nå at blive opsendt før den første amerikanske opsendelse af en rumfærge.

Til stadighed dukker der nye oplysninger og antydninger op om Kosmolyot. Et italiensk blad »Air Press« har bragt oplysninger om, at russerne skulle være ved at udvikle to forskellige former for rumfærger. Den første skulle opsendes fra en vertikal affyringsrampe, ligesom NASA's Space Shuttle. Den anden, som så åbenbart er Kosmolyot, skulle opsendes fra en almindelig landingsbane.

De nyeste rygter er fremkommet i Aviation

Week & Space Technology, 20. marts 1978. Ifølge dette blad skulle russerne allerede nu have foretaget de første drop-tests i lighed med amerikanernes drop-tests af rumfærgen »Enterprise«. Disse russiske drop-tests skulle være foregået fra ryggen af et TU-95 bombefly.

Indtil flere oplysninger dukker frem, skal man nok se noget kritisk på de sidste bemærkninger om russiske droptests. Men under alle omstændigheder skal det blive spændende at følge udviklingen omkring spørgsmålene om en eventuelt russisk rumfærge Kosmolyot. En ting man håber på er, at amerikanske rekognoscerings-satellitter skal tage så gode billeder af de russiske opsendelsesområder og

industrikomplekser, at de måske kan give nye spor om udviklingen af Kosmolyot.

Kilder:

Flug & Revue & Flugwelt International, januar 1974.

Flug Revue & Flugwelt International, juni 1975.

Flug Revue & Flugwelt International, januar 1977.

Spaceflight, juni 1977.

Air Press, oktober 1976.

Aviation Week & Space Technology, 20. marts 1978.

Per Andersen.

KINESERE I RUMMET: Den kinesiske Folkerepublik har planer om bemandede rumflyvninger inden for de næste 8 år ifølge den kinesiske minister for videnskab og teknologi Fang Wi.

Indtil nu har Kina opsendt 8 satellitter, og i tre tilfælde har man hentet rumsonder eller dele heraf ned fra kredsløb. Det er nødvendigt at beherske denne teknik før man kan sende mennesker ud i rummet og få dem tilbage igen. Fang Wi fortalte ved en kinesisk videnskabelig kongres afholdt fornylig i Peking, at Kina vil udvikle egne rumlaboratorier, overvågnings-satellitter, forsknings- og kommunikations-satellitter.

Kilde: AW & ST 19780410.

SALJUT 6 GENBEMANDET: Om aftenen den 15. juni opsendtes de to kosmonauter Vladimir Kavaljonok og A. Ivantjenko i Soyuz 29 rumskibet fra den sovjetiske Tyuratam-kosmodrom. Godt et døgn efter koblede rumskibet til rumlaboratoriet Saljut 6 (se UFO-NYT 3/78) og de to kosmonauter påbegyndte deres videnskabelige arbejde. Den tidligere forsøgsperiode med Saljut 6 varede i godt 96 døgn, og man havde besøg af to hold astronauter og et forsyningsrumskib under turen. Man må forvente at den igangværende mission kommer til at ligne, eventuelt med en endnu længere varighed. Holder dette stik kan man vente Sojuz 30 opsendt omkring 15. juli (på grund af UFO-NYT's lange produktionstid er dette skrevet midt i juni) evt bemanded med en russisk kosmonaut og

en andenpilot fra enten Polen eller Østtyskland. Omkring 1. august skulle der så komme et forsyningsrumskib, Progress 2 og først i september endnu et hold kosmonauter, evt. med en ikke-russer ombord. Kavaljonok og Ivantjenko må formodes at lande sidst i september, eller også bliver endnu et Progress-forsyningsrumskib sendt op, så missionen kan forlænges endnu nogle uger.

OJK.

Falder Skylab ned?

fortsat fra bagsiden

og det er lykkedes at få styr på det. Man har drejet det, så luftmodstanden er mindst mulig, samtidig med at man har givet det et lille skub opad. Dette har udsat fristen noget, og man arbejder nu på højtryk for at få en lille hjælpemotor, den såkaldte TRS, klar til en af de første rumfærgeopsendelser i 1979. TRS er fjernbetjent, og den skal så monteres på Skylab og skubbe den op i en sikker bane til senere brug, eller, hvis dette ikke kan lade sig gøre, få Skylab til at falde ned et sted, hvor den ikke kan gøre skade. Skylab vejer 85 tons, og det er for meget til, at alt kan brænde op i atmosfæren. Rumlaboratoriets bane er sådan, at den i ulykkeligste fald vil kunne ramme et hvilket som helst sted imellem 50° nordlig og 50° sydlig bredde.

Jørgen F. Bak

Boganmeldelser:

HÅNDBOG

MYSTIKKENS VERDEN

– håndbog om parapsykologi og magi

Poul Fersling

Politikens forlag 1978

326 sider, mange illustrationer

Pris kr. 85,-

Det er en sjælden kunst at skrive håndbøger og opslagsværker, som er så gode, at man slår op i dem og så læser og læser langt ind i de følgende emneområder, bare fordi man ikke kan lade være. Men for Politikens Forlags bøger er dette reglen og ikke undtagelsen – og nu har de gjort det igen! Hvis ikke det var en for flad vittighed, kunne man sige at den nye bog *Mystikkens Verden* har en magisk tiltrækning!!!

Bogen, som har undertitlen »Håndbog om parapsykologi og magi« breder sig over en overvældende mængde områder, og den gør det forbausende godt. Parapsykologi, Hypnose, Uortodokse Lægevidenskab, Spiritisme, Sjæl og Ånd, De store Okkulte Videnskaber, Rituel Magi, Spåning (det er vist en sproglig nydannelse, anm.) og Sandsigeri, Okkultister, Hemmelige Selskaber, Religiøse Bevægelser, Vor gådefulde Jord og Østlig Filosofi er navnene på bogens hovedkapitler, og kapitlerne er så underinddelt alfabetisk efter gode, selvforklarende overskrifter.

Bogen afsluttes med en bibliografi, ikke at forveksle med kildeangivelser, og et kombineret person- og stikordsregister.

Det er en stor opgave, forfatteren Poul Fersling, har givet sig i kast med, og opgaven er både utaknemmelig og uløselig. Utaknemmelig fordi emnet berører en masse menneskers meget ømfindtlige kæphest, så lige meget hvordan man vender og drejer sig, får man på puklen. Samtidig også uløselig fordi den største del af emnerne er så svævende (!) og udefinerbare, skulle man tro, at man enten kommer til at virke totalt afvisende eller meget troende. Forfatteren klarer imidlertid denne balanceakt fint. Han holder en ironisk distance til de fleste af emnerne, han inddrager de eksakte videnskaber hvor det overhovedet er muligt, og hvor det ikke er muligt, eller hvor der endnu ikke er foretaget troværdige undersøgelser, møder

han for det meste op med et lille forbehold eller en anden bemærkning, som maner til besindighed. På den anden side er forfatteren ikke blind for, at Videnskaben med stort V gang på gang har udtalt sig om et eller andet uden egentlig at kende noget til emnet, og som der står i forordet: »Selv ansete videnskabsmænd, der kaster sig over en sådan usædvanlig forskning, kan være fuldstændig blinde for, om de iagttagne fænomener skulle have en naturlig forklaring på et andet videnskabeligt felt end deres eget. Alene disse menneskers respektable navne gør deres afhandlinger temmelig troværdige i offentlighedens øjne, men nøjagtigt hvor stor en pålidelighed, man bør tillægge et bestemt kilde materiale, er ikke altid lige let at afgøre«.

Mange steder har forfatteren valgt at redegøre for en idé eller en sekts historiske udvikling i stedet for at referere til tingenes tilstand i dag. Dette giver læseren bedre mulighed for at vurdere emnet, men på den anden side bliver der på denne måde fremdraget en del mere eller mindre pinlige episoder, som de berørte nok gerne havde været foruden. For den udenforstående bliver fremstillingen mere spændende på denne måde, end hvis man blot havde skrevet, hvad der er god latin rundt omkring på diverse bjerge!

Denne anmelder har snuset mere eller mindre indgående til næsten alle de emner, håndbogen behandler, og har i bogen fundet mange nye detaljer eller friske synsvinkler på trods af dette, måske netop fordi man for det meste kun får fortalt én version af en sag, når man har kontakt med »troende« inden for de pågældende områder. Formentlig vil der være noget nyt at hente også for alle andre med interesser inden for »det mystiske« i »Mystikkens Verden«.

Bogen er også »velsignet« med et afsnit om UFOer, ellers ville der velsagtens ikke have været nogen grund til at anmelde bogen her i bladet!

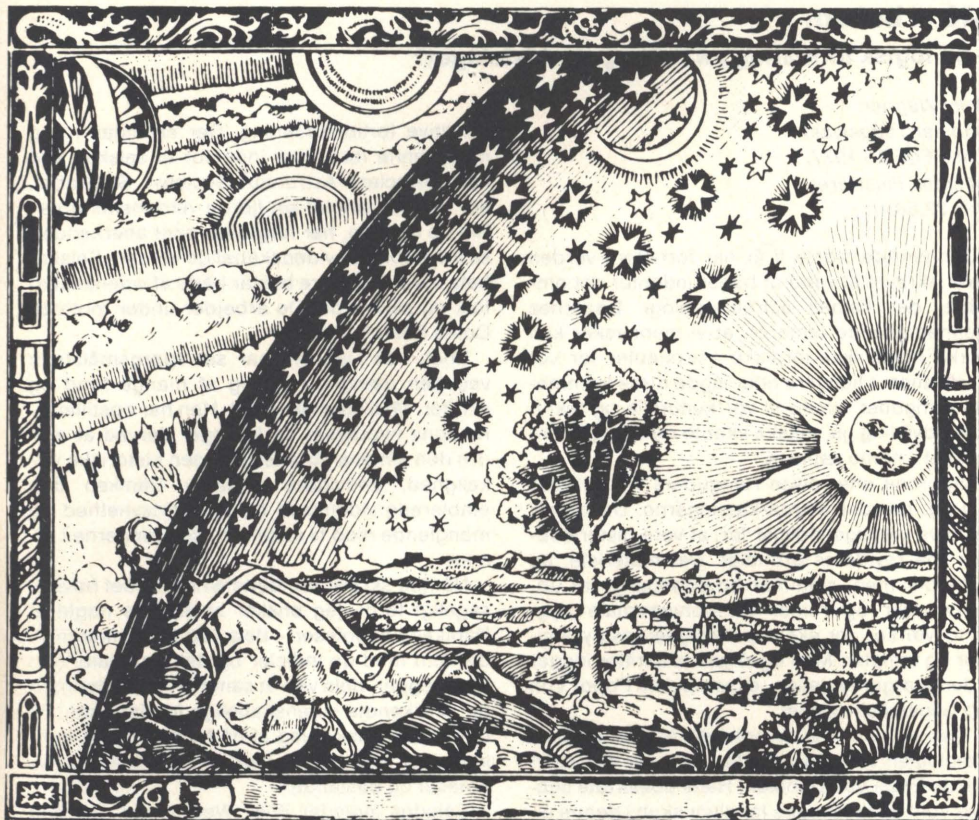
Afsnittet starter med et referat af Kenneth Arnolds klassiske rapport. Desuden omtales Daniel Fry, Socorro-observationen (som forfatteren lader foregå i Mexico, og ikke i New Mexico, hvor Socorro faktisk ligger), Hill-sagen, en sag om en fransk læge som blev helbredt under en UFO-observation, samt som billedtekster Adamski, Joe Simonton, som fik et stykke pandekage af nogle rumvæsener, som landede i hans baghave i Wisconsin og den velkendte lille »barberede abe« imellem to politilignende

personer. Det er tydeligt, at Poul Ferslings hovedinteresse og -viden ligger ude i UFO-sagens overdrev. Han omtaler godt nok de tre US Air Force projekter Sign, Grudge og Blue Book samt Condon-rapporten, og han har endda med, at alle disse undersøgelser har været noget uldne i kanten, og det bliver gjort let ironisk. For eksempel omtales Blue Book som »Selskabet for forklaring af det ikke-undersøgte«! for engelskkyndige er spydigheden endnu bedre: »Society for explanations of the uninvestigated«, i stedet for »investigation of the unexplained«!). Hyneks fire muligheder til forklaring af UFO Observationerne (nonsens, jordiske våben eller spionfartøjer, fremmede rumfartøjer, uforklaret naturfænomen) omtales også, og de frelste »ifologer«, som ... uden videre og ganske betingelsesløst (har) identificeret og accepteret UFOerne som rumskibe, al-

mindeligvis fra fremmede planeter, men også fra fremtiden, fortiden, havets bund el. lign.« får også nogle gode hak i tuden.

På trods af dette er hovedindtrykket af afsnittet, at det med UFOerne er lidt »gak«, og især er de forskellige kontaktpersoner ekstra »gakgakkede« – hvilket man jo ikke kan være uenig med Fersling i. Det, som godt kan ærgre, er, at den almindelige læser nok vil sidde tilbage med et indtryk af at *alt*, hvad der har med UFOer at gøre, er noget uvederhæftigt noget, og det er synd for de mennesker, som hårdt trængt forsøger at bibringe UFO-diskussionen lidt større saglighed.

UFO-afsnittet slutter med en kort omtale af den »astroarkæologiske« modebølge som von Däniken, Charroux o. a. har udnyttet på det pinligste. Her ærer forfatteren dog dem som æresbør, idet de to russere Ritj og Tjernenko næv-

nes som ophavsmænd til ideen om, at rumrejsende har besøgt Jorden en gang i fortiden. Konklusionen er den fornuftige, at »naturligvis må sådanne tanker betragtes som ren spekulation, men selve muligheden kan ikke uden videre forkastes. Kun fremtiden kan give os svar på de fænomener, der hærger nutiden, og som måske også plagede fortiden.«

Foruden den nævnte er der et par andre fejl i afsnittet: Hynek er blevet omdøbt til Josef Allen Hynek (i stedet for James), og forfatteren gør den sædvanlige fejl, som også kan findes i f. eks. Nudansk Ordbog, at skrive *en* UFO.

En anden fejl er, at teksten til det velkendte billede, som ledsager denne anmeldelse, omtaler det som senmiddelalderligt; faktisk stammer det fra midten af 1800-tallet, og nogle me-

ner, at tegneren er selveste Camille Flammarion.

Man kunne nok have ønsket sig en liste med kildeangivelser ud over bibliografien, og de UFO-bøger, som nævnes, ser ud til at være noget tilfældigt udvalg.

Der skal nok være flere fejl i »Mystikkens verden«, det må eksperter på andre områder undersøge, hovedindtrykket af bogen er dog yderst positivt og så sagligt som det kan gøres, de behandlede emner taget i betragtning. Jeg kan ikke anbefale bogen til den (forhåbentlig lille) gruppe mennesker, hvis eneste kæphest er UFOerne, men for alle andre vil den være en uvurderlig opslagsbog indenfor emner, som alt for ofte enten latterliggøres eller også behandles helt ukritisk.

Ole J. Knudsen.

Må vi be' om

– en logisk forklaring på Palenque – kistelåget?

Willy Wegner:

Däniken i søgelyset

Kbh.: FUFOS 1977,

64 sider, illustreret.

Pris 22,50 kr.

»Gennem de sidste ti år har forfattere verden over skrevet et væld af bøger indenfor det område, der kaldes astroarkæologi. Bøgernes gennemgående tema er, at vi mennesker kan takke nogle ikke-jordiske astronauter for vor civilisation. I tidligere tider lagde disse fremmede rumguder kimen til vor kulturelle og tekniske udvikling, ja, måske skabte de endog mennesket – homo sapiens.

Sporene efter disse rumguders virke findes stadig, hævder astroarkæologerne. De mener at have vægtige indicier for, at vore historiebøger må revideres grundigt. Det materiale, de arbejder med, stammer hovedsageligt fra udgravninger og ruiner af monumentale bygningsværker, for eksempel mayaernes pyramider og templer. Men også gamle skrifter indgår i deres argumentation, eksempelvis Popol Vuh og Gilgamesh-eposet.

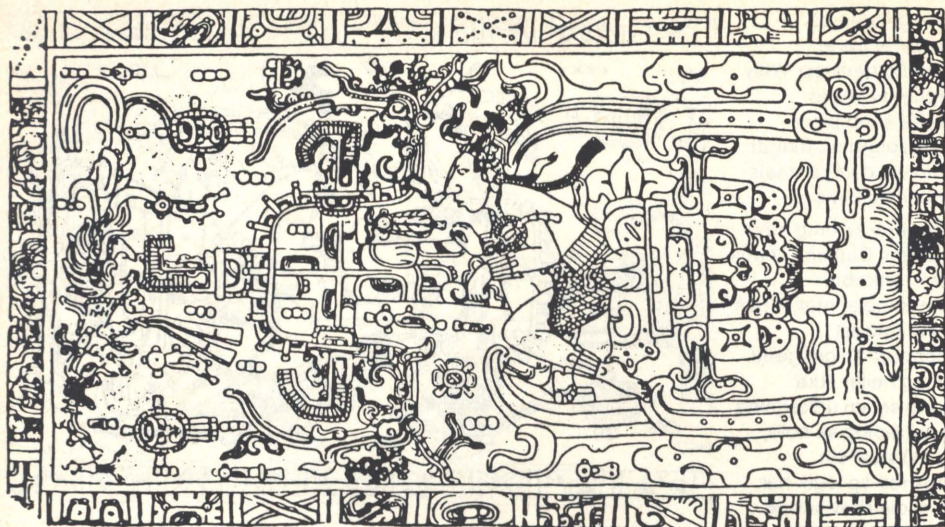
Den person, der er ophavsmand til astroarkæologien som den kendes i dag, er den selv lærde Erich von Däniken. Hans ubestridte succes som forfatter satte for alvor skub i denne al-

ternative fortidsforskning. Der arbejdes i dag med denne forskning indenfor et selskab ved navn »Ancient Astronaut Society«. Selskabet, der i år har afholdt sin fjerde verdenskongres i Rio de Janeiro, har forgæves søgt anerkendelse indenfor den videnskabelige verden. Selskabets medlemsskare består både af videnskabsfolk og selv lærde. De arbejder under mottoet: Come Search With Us!

Erich von Däniken har sat spørgsmålstegn ved den gængse tolkning af mange fund og skrifter. Men ikke alene det. Han har opstillet sine egne hypoteser og forsøger derved at ændre den almene opfattelse af den historiske virkelighed. Endvidere anklager Däniken den etablerede videnskab for snævertsynethed og manglende mod til at se kendsgerningerne i øjnene.

Når jeg skriver om dette emne, er det hovedsageligt fordi, jeg ønsker at afprøve nogle af Dänikens hypoteser – dels ved at sammenholde dem med de indicier og det materiale, han fremlægger, dels ved at sammenholde det med de anerkendte videnskabelige forklaringer. På den måde ønsker jeg at nå frem til nogle konklusioner vedrørende værdien af Dänikens hypoteser og påstande.

Således indleder Willy Wegner sin nye bog

om Erich von Däniken. I bogen beskæftiger Willy Wegner sig især med 5 af von Dänikens hypoteser og påstande:

- 1) Chichén Itza-cenoten, hvis oprindelse og brug »mystificeres«.
- 2) Palenque – sarkofaglåret, der forestiller en astronaut
- 3) Nazca – slettetegningerne er »landingsbaner« for tidligere tiders besøgende fra rummet.
- 4) Yakuzia – skudhullet i et bisonkranie, 10.000 år gammelt, og endelig
- 5) Baalbek – terrassen, hvor von Däniken mener der evt. kan have været en landingsplads for fortidens rumfarere, samtidig med, at han betvivler arkæologernes teorier omkring transporten af de anvendte store stenkolosser.

Jeg skal her kun beskæftige mig med sarkofaglåret fra Palenque i Mexico. Det blev kendt efter udgravningerne i 1952, og tolkningerne af relieffet på sarkofaglåret har givet anledning til megen debat siden da.

I von Dänikens egen tolkning af motivet er der ingen tvivl at spore: For ham er det et billede af en astronaut:

»Man ser her et menneskeligt væsen, der sidder med overkroppen bøjet fremover – i væddeløbskørerstilling. Ethvert barn vil i dag identificere hans fartøj som en raket. Den til-

spidsede forende går over i mærkeligt rillede udbugtninger, der ligner indsugningshuller, rakkets krop bliver herefter bredere, og fra halen står der stikflammer ud. Det foroverbøjede væsen betjener en række ubestemmelige kontrolinstrumenter med hænderne, og hælen på venstre fod hviler på en slags pedal.«

Den amerikanske professor i religionshistorie, Charles H. Long, er ikke ganske enig med von Däniken i denne udlægning. Long selv har denne udlægning i en af sine bøger:

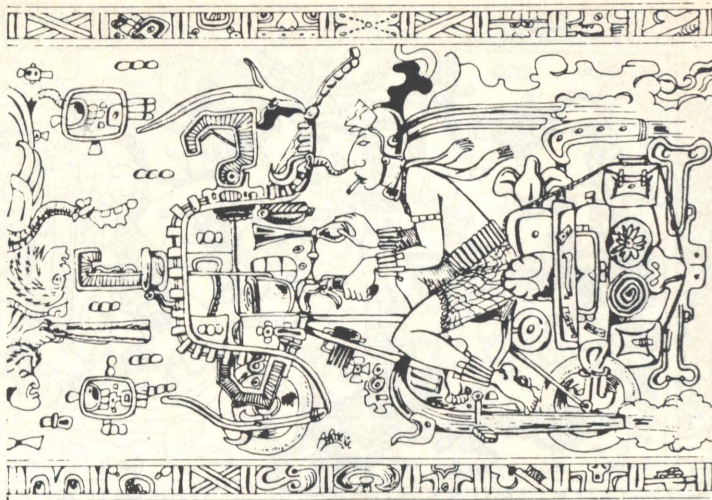
»Læg fra en hemmelig sarkofag i Indskriptiernes Tempel. En mand er fremstillet hvilende på dødsgudens maske, stirrende op på en symbolsk tohovedet slange, der repræsenterer livet.«

Arkæologen Alberto Ruz Lhuillier, der opdagede sarkofagen gemt dybt nede i pyramiden under Indskrifternes Tempel, tolker selv relieffet som syntesen af Maya-religionen: ærbødigheden for majs, der sikrer mennesket liv, og som samtidig behøver mennesket for at leve. Gennem menneskets død ved ofring gives der nyt liv, her symboliseret ved korset som livstræet eller majs, der vokser ud af den ofrede. Øverst på korset sidder quetzalfuglen med regngudens ansigt.

Willy Wegner gør i bogen ret meget ud af at påvise, at von Dänikens udlægning af »astronautens« pæklædning ikke har meget med

virkeligheden på relieffet at gøre. Samtidig henviser Willy Wegner til andre relieffer med store lighedspunkter, blandt andet hvad angår majsplanten og fuglen.

Jeg er ikke enig med Erich von Däniken i hans meget letkøbte udlægning af motivet på sarkofaglåget i Palenque. Til gengæld har jeg heller ikke endnu set en udlægning fra arkæologisk hold, der i kraft af sin enkelhed og logik har virket overbevisende.

I dette tilfælde er det nødvendigt for mig at henvise til den måske lidt fortærskede vending, at det sete afhænger af øjnene, der ser.

Tillad mig i denne sammenhæng – måske lidt respektløst – at henlede opmærksomheden på en fransk tegners mere humoristiske og tidsvarende (?) opfattelse af Erich von Dänikens ideer om, at man skal se på de gamle ting med nye briller.

Jeg skal ikke gå i nærmere detaljer med hensyn til de øvrige 4 hypoteser, som Willy Wegner i sin bog har taget op til undersøgelse, men blot henvise til bogen, som man bør læse, hvis man blot er en smule interesseret i begrebet »astroarkæologi«.

Willy Wegner har samlet gode kilder til sine argumenter mod von Dänikens forskellige mere vidtløftige hypoteser. Materialet er glimrende systematiseret og overskueliggjort for læseren, samtidig med, at Willy Wegner ikke har været karrig med at få bogen illustreret med tegninger og fotos.

Den såkaldte »astroarkæologi« ville være tjent med, at dens forfattere gik lige så grundigt til værks, som Willy Wegner har gjort i denne bog, hvis afslutning også skal afslutte denne omtale:

»At læse Erich von Dänikens bøger er både interessant, spændende og underholdende. Man kan let lade sig rive med af hans lette stil og den bidende ironi, vendt mod videnskaben. Hans evne til at fange folks interesse, understreges tydeligt af den udbredelse hans bøger har opnået.

Imidlertid må man ikke tage hans påstande for pålydende. Gør man det, bliver man let viklet ind i Dänikens fantasiverden.

Videnskabeligt set spiller Däniken ikke nogen større rolle. Han er selv temmelig uvidenskabelig. Han er subjektiv, usystematisk, har forudfattede meninger og forsker ikke. Men han har formået at fremkalde arrige kommentarer og mere eller mindre saglig kritik.

Däniken har ikke formået at tilføre fortidsforskningen nye positive dimensioner. Han har heller ikke evnet at støtte sine påstande på en overbevisende måde. Hans bøgers udbredelse er ligefrem proportional med en forladigelse af fortidsforskningen. Dänikens kollegaer, der arbejder videnskabeligt med astroarkæologien, vil fremover komme til at slæbe rundt på et Däniken-kompleks, der vil forhale en formel videnskabelig anerkendelse af deres forskning.

Indtil videre må man konstatere, at Dänikens påstande om rumguders aktivitet på vor planet kun er nogle ord på et stykke papir.

Hverken mere eller mindre!»

Ole Henningsen

UFO-KONGRES 1978

Allerede nu beder vi SUFOIs medlemmer/UFO-NYTs læsere om at reservere

søndag den 15. oktober 1978 i kalenderen.

I flere år var der tradition for, at UFO-interesserede mødtes til en årlig kongres i Fredericia. Nu genopliver vi denne gode tradition igen søndag den 15. oktober 1978, hvor vi indbyder SUFOIs medlemmer/UFO-NYTs læsere og andre UFO-interesserede til

SUFOI-KONGRES 1978

Kongressen har et meget omfattende program med foredrag af SUFOIs formand, civilingeniør Flemming Ahrenkiel - SUFOIs tidligere formand, oberstløjtnant, civilingeniør Frank Pedersen - lederen af SUFOIs Forsknings-Tekniske afdeling, radiotekniker Bent Aalberg - lederen af SUFOIs Efterforskningsafdeling, fuldmægtig Ole Henningsen m. fl. Flere af disse foredrag er ledsaget af lysbilleder.

Derudover vises danske og udenlandske UFO-fotos gennem tiderne, herunder flere, der ikke tidligere har været vist offentligt i Danmark.

Et helt specielt programpunkt er UFO-film. Det er kun yderst sjældent, at man i Skandinavien har haft mulighed for at se filmsekvenser med autentiske UFO-optagelser. Gå derfor ikke glip af denne lejlighed.

Der er pauser mellem de enkelte programpunkter, således at alle får mulighed for at tale sammen med andre UFO-interesserede og til at se nærmere på SUFOIs store UFO-udstilling.

Kongressen afholdes i Lyngby Storcenter ved København, og der er gode trafikforbindelser til mødestedet, hvor der også er mulighed for at spise. Kongressen starter søndag formiddag (det er den første weekend i skolernes efterårsferie!) og varer til hen under aften, således at alle landet over har en mulighed for at deltage i denne begivenhed.

Der vil blive rig lejlighed til at få besvaret spørgsmål og til at høre nærmere om SUFOIs syn på UFO-sagen og udviklingen fremover.

Selv til et så stort arrangement er der naturligvis kun et begrænset antal pladser til rådighed.

Ønsker De derfor at sikre Dem selv og andre interesserede adgang til dette specielle UFO-arrangement, beder vi Dem blot indsende kongres-gebyret, kr. 25,- pr. person til
giro 9 11 77 25: SUFOI, Box 6, 2820 Gentofte.

Husk at mærke giroталonen »KONGRES«.

De vil herefter straks få tilsendt det ønskede antal adgangskort samt detaljerede oplysninger om kongressens programpunkter, nøjagtige tidspunkter, trafikforbindelser m. v. Men bemærk venligst, at reservationen af adgangskort vil blive ekspederet i den indkomne rækkefølge.

Eventuelle spørgsmål i forbindelse med Kongressens afholdelse besvares gerne af SUFOIs Sekretariat: Fru Karen Margrethe Linneballe, Margrethevej 11, 2960 Rungsted Kyst, tlf. (02) 57 07 36.

Vel mødt til en hel dag i selskab med andre UFO-interesserede og spændende nyt om udforskningen af UFO-fænomenerne.

SUFOI
SKANDINAVISK UFO INFORMATION

Falder Skylab ned?

I begyndelsen af juni måned blev Skylab pludselig hentet frem fra glemselen. Efter at rumstationen blev forladt af den sidste besætning i februar 1974, havde den næsten ubemærket kredset omkring Jorden. NASA havde blot luftet nogle vage ideer om eventuelt at genbruge Skylab, når rumfærgen begynder at flyve jævnlige.

For tiden kredser Skylab i 300 km's højde. Selv i den store højde er der en smule luftmodstand, og det er denne luftmodstand, som vil få Skylab (og de fleste andre satellitter) til at falde ned med tiden. På grund af en uventet stor sol-aktivitet er atmosfærens øvre lag imidlertid blevet opvarmet mere end ventet, dvs. luftmodstanden er større, og rumlaboratoriet vil derfor falde ned tidligere end beregnet – omkring april 1979. Da man forlod Skylab, placerede man den med midteraksen pegende mod Jordens centrum, fordi det er den mest stabile situation (tænk på et lod – det vil »af sig selv« hænge lodret). Imidlertid giver dette også større luftmodstand, og oven i købet var Skylab i den mellemliggende tid begyndt at rulle alligevel, hvilket yderligere øger luftmodstanden. Man har senere fået radiokontakt med laboratoriet,

fortsættes side 173

